

AZ

ŐRTORONY

Jehova
Királyságának Hírnöke

És megtudják, hogy én vagyok Jehová”
Ezékiel 35:15

TARTALOM

Az új világ biztos alapja	2
„A törvény vége”	4
Megigazulás és váltság	5
„A hit beszéde”	7
„Mimódon hívják”	9
Az egyenlítő alatt	11

„TI VAGYOK AZ ÉN TANUIM, IGY SZÓL JEHOVA, HOGY ÉN ISTEN VAGYOK” EZSAIÁS 43:12

Irta N. H. KNORR

a Watch Tower Bible and Tract Society elnöke

124 Columbia Heights — Brooklyn, N. Y. U. S. A.

„THE WATCHTOWER“ Hungarian — Made in Rumania

Kiadja: Asociația «Mortorii lui Jehova» din România, Persoană Juridică

București 2 — Str. Basarabia 38.

Az új világ biztos alapja

„Ezért így szól az Úr Isten: Imé, Sionban egy követ tettem le, egy próbakövet, drága szegletkövet erős alappal, a ki benne hisz az nem fut!” Ézsaiás 28:16.

JEHOVA Sionban, az Ővilágegyetemének székhelyén, egy alapkövet tett le. Dacára az 1914-től folyó történelmi eseményeknek, valamint a háború után a világ dolgaival elfoglalt hatalmi tényezők részéről megnyilvánított figyelmetlenség és megvetésnek, ez az alapkő helyén maradt. Azt mondja Jehova, aki ő ökérvénnyel helyezte oda: „Én kentem ám fel az Én királyomat a Sionon, az én szent hegyemen!” (Zsoltár 2: 6). Az alapkő Isten szervezetének székhelyén, Sionban, nem Péter apostól — a halász —, hanem Jehova Királya, Jézus Krisztus, akinek minden hatalom adatott mennyen és földön. A nemzetek uralmának végétől, 1914-től, Jehova Királya uralkodik Sionban, kiterjesztvén tényleges hatalmát a földre is, miáltal ellenségei még folytatják tevékenységüket a földtekén. Mindazok, akik bizalmukat Jehova Sionban-i Királyának vallási, politikai, kereskedelmi és szociális ellenségeibe vetik, biztosak lehetnek, hogy megcsalattatnak és Armageddonban a „Kő” által megsemmisítő vereséget szenvedve kivégeztetnek. Azok, akik egy igazságos új világot illetőleg bizalmukat és reménységüket Jehova Királyába vetik, nem fognak soha bánkodikni, megcsalattatni, sem megszégyenülni. Ezeknek teljes biztosítására mondja Jehova: „Imé, én Sionban egy követ tetsek le, egy megpróbáltatás értékű követ, egy szegletkövet, hatalmas alapot; a ki hisz nem fog futni.” (Ézsaiás 28: 16. *Amerikai Standard fordítás*).

2 Azok, akik 1914-től megvetik a Sionban-i követ és emberi világépítőkhöz fordulnak, utánozzák a Zsidók vallásos vezetőit, és a római politikásokat Poncius Pilátust és Heródest, akik megvetették az „Ember Krisztus Jézust”, gyilkosok kezére adván Őt. Pál apostól, a Római keresztényeknekhez intézett egy kivételes levelében, hatalmas jelentőséggel bíró néhány következtetést von le azon antikrisztusi vallásos és politikai tevékenységről. De e levél tizedik fejezetében Pál kimutatja, hogy amíg nem elhagyják megvetését Jehovának Sionban lefektetett alapkövet, ugyanakkor mások elogadták azt. Pál, minden erejét arra szentelte, hogy segítse azokat, akik előítélet, hamis tájékoztatás és ismeret hiányában befolyásoltak voltak, hogy nehézségeiket legyőzve felismerhessék, hogy Jehova alapkőve az emberi nem egyedüli szabadulása, egy új, tartós és igazságos világban. Tekintettel a mai világ bizonytalan

helyzetére, valamint egy személyes és igazságos ténykezelés szükségességére, a Róma tizedik fejezetének megvizsgálása nagyon időszerűvé vált; és ezt tesszük mi most.

3 Miután hivatkozott Ézsaiásnak fentemlített próféciájára, Pál, a megtért izraelita, személyes érzés által indítva, római keresztény testvéreinek mondja: „Atyámfiai!”, szívem szerint kívánom és Istentől könyörgöm az Izrael idvességét.” (Róma 10: 1). Pál jóakarattal volt a természetes izraeliták iránt, ami még jobban kifejezésre jut egy modern fordító által: „Testvéreim, az én szívem telve van irántuk való jóindulattal; az a kérésem Istenhez, hogy legyenek megmentve.” (*Goodspeed*). Következésképpen, az apostól nem azokkal szemben bírt jóindulattal, akik a vezetők közül felelősek voltak Jézus Krisztus megöletéséért. Az ő jóindulata a néppel szemben nyilvánult meg, mert tévesen bíztak vallásos és képmutatón igazat színelő vezetőkben, akik azon vakvezetők által vallási utakon vezettetek, melyek személyi és nemzeti pusztulásba juttatták. Pál, minden adott alkalmammal prédikált az izraelitáknak. A görögországi Korinthusban, ahonnan a római levelet írta, „vetekedek pedig minden szombaton a zsinagógában, és igyekezék mind zsidókat, mind görögöket meggyőzni, bebizonyítván a zsidóknak, hogy Jézus a Krisztus.... Kriszpusz pedig, a zsinagógának feje, hűn az Urban egész házanépével egybe; a Korinthusbeliek közül is sokan hallván, hisznek vala, és megkeresztelkednek vala.” Pál, azután még sok más zsinagógában is bizonyosságot tett a zsidóknak Krisztus Jézusról. (Csel. 18: 4–8, 19) És miáltal jóakarattal tanúsított az ő népéből azok iránt, akik taníthatók voltak, hálaát adott Jehova Istennek, hogy őt használta fel azon zsidók megmentése érdekében, akik őszintén keresték Jehovát, hogy Őt imádják.

4 Ez az állásfoglalás igaz Jehova tanui maradékára nézve, akik ma a földön élnek. Az uralkodók és politikai diktátorok, a „Kereszténység” kereskedelmi és vallásos elemeivel egyben elvetették Jehova Sionban-i Királyát és megkísérelték megakadályozni és beszennyezni a biztonságtévő munkát, mely az alapkőre figyelmeztet, a Kit Jehova főszervezetébe, Sionba

¹ Mit helyezett Jehova Sionban és mi lett mondva azokra vonatkozólag, akik bíznak Benne?

² Mit eredményez általánosságban a Róma 10 részének időszerű tanulmányozása?

³ Miért viseltetett Pál szüntelen jóakarattal az ő izraelita testvérei iránt és hogy bizonyította őt azt?

⁴ Miért bírt jóakarattal Jehova tanui a „kereszténység” köznépe iránt és hogy nyilvánítják ők ezt meg?

helyezett. Mindezek dacára, a köznép, mely segítség nélkül fetreng Jehova eme ellenségei alatt, nem minden tekintetben egyezk ezen uraikodók ténykedésével. Ők teljesen megvakították vakvezetőik által. Gyakran, némely emberek erőszakos cselekedetekre vannak ösztönözve papjaik és vallásosvezetőik által, Jehova tanui ellen. Jehova tanui, akik tudatában vannak e ténynek, nem nyilvánítanak rosszakaratot az egyedekkel (egyénekkel) szemben a „kereszténység” és a „pogány” népek közül; sőt inkább jóakarattal viseltetnek irántuk olyértelemben, hogy meglátogatják egy a nagyokat mint a kicsinyeket saját lakásaikban, tanítván őket, hogy respektálják a királyság üzenetét és hogy személys választást tessenek. S mialatt a nép figyelmét felhívják az üzenetre, imádkoznak. Ők azért imátkoznak, hogy Jehova Isten továbbra is használja fel őket a szelidek segítésére, hogy azok is megmentessenek a nemzetek ítéletének eme napján a kivégzéstől, s hogy örök életet nyerjenek a jövő „végtelen új-világá”-ban. Bármit is tennének a nemzeti szervezetek és uraikodó tisztviselőik, nem kellene, hogy előítéllettel legyenek Jehova tanuival szemben azon különálló személyeket illetőleg, akik ilyen szervezetekben vannak. Ők keresztényi cselekedetekre igyekeznek mindazok megmentése érdekében, akik mint „jóakaratu emberek” Isten „más juhai”-hoz tartoznak. Ők tudják, hogy a nemzeti, kereskedelmi és vallási szervezetek a világ végén, Armageddonban elpusztíthatnak, de a személyek, akik jelenben keresik Jehovát és királyságát, elrejtetnek és megmentetnek a világszervezetek elpusztulása idején.

5 A tévedésbe vitt természetes izráelitákra vonatkozólag mondja Pál: „Mert bizonyosságot tesztek felőlük, hogy Isten iránt való buzgóság van bennök, de nem megismerés szerint. (Görögül: „epignosis” ismeret) (Róma 10 : 2). Tagadhatatlan, hogy a zsidóknak volt némi ismeretük (gnosis) a Szentírásról, de nem volt tiszta, pontos, teljes és világos ismeretük (epignosis), azaz igaz ismeretük a Szentírásból az isteni feltárlásokat illetőleg az Ő szelleme, vagy cselekvőereje által. A zsidóknak fanatikus (rajongo) buzgóságuk volt, félrevezelve emberi vallásos hagyományok által, melyek ellenkeztek Isten igéjével és parancsolataival, hatálytalanítva emezeket. Azért figyelmeztette Jézus az Ő tanítványait a vallásoskodókra vonatkozólag, mondván: „A gyülekezetekből kirekesztitek titeket; sőt jön az idő, hogy a ki öldököl titeket, mind azt hiszi, hogy isteni tiszteletet cselekszik. És ezeket azért cselekszik veletek, mert nem ismerték meg az Atyát, sem engem”. (János 16 : 2,3).

6 Mára, a világ jövőbeni biztonságát illetőleg, komoly kételyükben, a politikai és vallási vezetők „több vallásosság”-ért kiáltanak. A nép gondolván, hogy ez Istenhez való kiáltás, követi és a látszat szerint mintha áhitattal volna Isten iránt. Igen, éppen mint akik Pál apostól idejében a „zsidó-vallást” gyakorolták, úgy a „kereszténység” is az isteni tisztelet képét mutatja, de nem tiszta ismeret (epignosis) alapján, az Isten Igéjéből. Ez a tisztelet a démonizmus által ihletett emberek vallásos hagyományai alapján

⁶ Milyen módon nyilvánítanak meg a zsidók isteni félelmet (tiszteletet), de nem az ismerettel kapcsolatban, nem Irás szerint?

⁶ Hogy van ez a hasonló állapot a „kereszténység”-ben és hogy bizonyítják be?

van gyakorolva; és éppen ez az, ami a népet arra bírja, hogy küzdjön Jehova Isten helyes ismerete ellen, amíg a nép, tanui (vezérei) által vezetettik. Az a tény, hogy a vallásosok őszinték hióknben, nem fogja menteni őket. Az ő tiszteletük nem lévén egyező Isten Igéjének ismeretével, azért nem jelent hitet; mert Isten igazságának ismerete a hit igazi alapja. Az ő tiszteletük vagy isteni félelmük csupán a vallásos papok parancsai, tanácsai és hagyományából eredő hiszékenységből származik, minden kérdés és kutatás nélkül. Az ilyen tisztelet vagy félelem, kivéve, ha a csatorna felé van fordítva, mely az Isten Igéjében megirt ismeret alapján folyik határozottan nagy bűnökbe és Jehova Istennel és Sionba vetett alap-Kövével szembeni végzetes ellenkezésbe viszi a vallásoskodókat.

7 A vallásosok azt hiszik, s amelyre saját magukat is igyekeznek meggyőzni, hogy ők igazak és hogy formálításaik és zászlóik igazak. De hallgassuk meg mit mond Pál apostól a vallásos zsidókról: „Mert az Isten igazságát nem ismervén, és az ő tulajdon igazságukat igyekezvén érvényesíteni, az Isten igazságának nem engedelmeskedtek (Róma 10: 3) Krisztus Jézus, az „Igaz”, elítélte emberi hagyományait; kijelentvén azokat hamisaknak. Ő kimutatta, hogy a zsidók nem tudták elérni az Istennel szembeni igaz-voltuságot tökéletlen cselekedeteik által, még ha meg is kísérelték megtartani a szövetségben előirt törvényeket és parancsolatokat, melyek kötött Isten az ő nemzetükkel Mózes próféta által. Hogy megigazuljanak, vagy hogy Isten előtt egy igaz állapotba jussanak, kell, hogy hitet gyakoroljanak az Igaz Megváltóban, Krisztus Jézusban, akinek váltságáldozata eltörli azok bűneit, akik megbánják és hisznek. Mindezek mellett a zsidóknak valásukhoz való büszke ragaszkodásuk, hogy személys önigazságot fejlesszenek ki s annak nagy fontosságot tulajdonítva azt eredményezte, hogy nem vetették alá magukat Isten utainak, hogy a Krisztus Jézusban való ismeret és hit által megigazulást szerezzenek. Ők nyakasan kitarítottak amellett, hogy Krisztus Jézus-ól és attól amit Ő érettek tehet, függetlenül keressék a megigazulást. Azért kitartnak a vallás és annak szertartásai mellett, mely által sohasem érhetnek el Isten előtt valódi megigazulást.

8 Sátán, az Ő dög, a „kereszténységet” szintén egy ilyen hasonló haszontalan kíséreltet felé terelte. Minden papi iskolák, ugynevezett „egyházak”, teológiai szemináriumaik, szektai kollégiumaik valamint korszerű neveléseik mellett is, ismeret nélkül vannak. Ez azt jelenti, hogy tudatlanságban vannak atekintetben, hogy mikéant lehet megszerezni az Isten előtt megigazulást. A vallások százai feltételezik, hogy igazak és hogy igazságot tanítanak, de ők tudatlanságban vannak atekintetben ami Isten előtt igaz. Ők az emberek világi hagyományait és zászlóit követik és menőtegitik magukat egy vagy másképpen Isten Igéjének szigorú figyelmeztetésére.

9 A saját maguk, vagy népváasztotta vezetőik,

⁷ Miért nem bírhatják e hívő-zsidók ily módon Isten való igazságát?

⁸ Miképpen van a „kereszténység” is e tekintetben tudatlanságban?

⁹ Hogyan helyezték a „kereszténység” vezetői saját igazságukat előtérbe, elvetvén az Istenét és milyen eredmény követte azt?

a háboru utáni „új-rend“ fenntartására, büszkén, egy jobb, szebb és örökbékével megkoronázott újvilág megteremtéséről beszélnek. Ők kihangsúlyozottan beszélnek egy nemzetközi szervezet alkotásáról és az emberi jogokat védő okmányról, mely „évszázadok próbáját fogja kiállani“, s ezért mint az igazság zászlóvivői a népek tapsait nyerik. Éppen azért, mert saját világukat akarják emberi eszmék alapján megépíteni, ők utálatosságot cselekszenek Isten szemében. Miért? Azért, mert ők elvetik az Igaz Királyt Sionban és nem vetik magukat alá az Ő igaz királyságának. Ők megvakítják a népet a tényt illetően, hogy csak Isten képes létesíteni egy igazságos újvilágot és hogy e régi, önmagában igaz világot megfogja semmisíteni. A háboru utáni világépítők megkísérelték a népet céljainknak és terveiknek megfelelően megszervezni. Ők még tovább mennek abban a reményben, hogy Isten, a Legfelségesebb, felhagy az Ő királyságára vonatkozó céljával és alkalmazkodni fog zász-lóikhoz, sikerrel áldván meg, mintegy direkt feleletül a katolikus, protestáns és zsidó papok imáira. De az Isten nem fogja megáldani a Vele ellentétben álló hamis imájukat. Az általuk feltételezett háboru utáni világuknak vége, Isten keze által fog lenni Armageddonban. Ők elutasították megtanulni Jehova Isten ismeretét, amit az Ő tanúi előtérbe helyeztek és terjesztettek a nép között. Azért mondja Isten a „kereszténység“ —ben ismert népről: „Elvész az én népem, mivelhogy tudomány nélkül való. Mivelhogy te megvetted a tudományt, én is megvetlek téged“. (Hozsás 4 : 6). Nem létezik tudatlanság által megmentés, sőt mennyivel inkább szándékos tudatlanság által nem, mely elutasítja Jehova Isten szentirati ismeretét.

„A TÖRVÉNY VÉGE“

10 A „kereszténység“ azt állítja, hogy hisz Isten törvényében: de a vizsgálat megállapítja, hogy a római törvényeket követi, ahogy azok Jusztinián császár által lettek megalapítva és nem a Felséges Isten legmagasabb törvényét. A „kereszténység“ egy sereg külső formaiságot követ, mialatt nagy zajt csap Isten törvényéről, de e törvény valódi célját illetően tudatlanságban van. Nem igyekszik magáévá tenni Isten törvényének célját és nem is látja, merre irányul, különösen az a törvény, amit Isten Mózes próféta által adott. Ők ugyanazt a dolgot hagyják figyelmen kívül mint annak idején a zsidók, a mózesi törvényszövetség alatt. Isten nem azért adta az Ő csodálatos törvényét a zsidóknak annak idején, hogy most azt a gondolatot lehetne táplálni, hogy az emberek azt tökéletesen megtartva saját magukban igazak lehetnének és így méltók az örök életre.

11 A „kereszténység“ egyes tagjai gyakran mondják: „Ő, nekem nincsen szükségem Isten királyságának üzenetére azon könyvek által, melyeket a Watchtower (Ő-torony) társulat ad ki. Én arra igyekezem, hogy megtartsam a tizparancsolatot, ami elég. Én őrizkedek rosszal tenni és így minden javamra válik. És nem tudom mit tartalmaznak azok a könyvek.“ Ugyanakkor

ezek az egyének elutasítják követni Jézus Krisztus nyomdokait és tanításait. Így cselekedve ezek a tizparancs megőrzői, a gazdag zsidó-ifjuhoz hasonló dolgot művelnek. Ez az ifju azt mondta, hogy gyermekkorától fogva megőrizte Isten parancsait, de azért ő elutasította az Ur ajánlatát, hogy minden vagyonát ossza ki a szegények között, és hogy ő követve Jézust, hirdesse az Isten országát. (Máté 19 : 16-22). Ha ez a zsidó-ifju kitarított azon az úton, akkor nem sikerült neki valóban megigazulnia, sem örök életet nyernie. Az egész Izrael népe azt állította, hogy megtartsa a parancsolatokat és a törvényt, amit nekik Isten Mózes által adott, de nem sikerült nekik megigazulniok sem pedig örök életet nyerniök, önzésük és felfuvalkodottságuk miatt.

12 Pál apostól, Jehova törvénye által előállott helyzetre nézve, mely Mózesen keresztül adatott, mondja: „Mert a törvény vége Krisztus minden hívőnek igazságára.“ (Róma 10 : 4). Pál szavai kétoldalulag érthetők. Egy modern fordító, Pál e szavait angolban így adja vissza: „Mert Krisztus a törvény végét jelenti, hogy bárki aki hiszen teljességet nyerjen.“ (Goodspeed) Ez azt jelenti, hogy Jézus kereszthalála által, a törvényszövetséget megszüntette, amely Mózes által adatott, egy Új szövetséget készítve elő. Azért Jézus Krisztusról úgy beszél, mint a Ki „az ellenségeskedést (a zsidók és a pogányok között) az Ő testében, a parancsolatoknak tételekben való törvényt eltörölvén; hogy ama kettőt (zsidókat és pogányokat) egy új emberre teremse Ő magában, békességet szerezvén. És hogy megbékéltesse az Istenei mind a kettőt (zsidókat és pogányokat) egy testbe a keresztfára által, megölvén ezen az ellenségeskedést (a törvény parancsait és rendelkezéseit).“ (Efézus 2 : 15,16). „Az által, hogy eltörölte a parancsolatokban ellenünk szóló kézírást, a mely ellenükre volt nekünk, és azt eltette az utból, oda-szegezvén azt a keresztfára.“ (Kolossé 2 : 14). Ilyképpen lett Jézus Krisztus a mózesi törvénynek, vagy az Izraellel kötött törvényszövetségnek vége. Ő egy jobb szövetségnek lett Közbenjárója összes követői részére, akik a szellemi Izraelt alkotják. E szövetség által ők az Ő Atyja neve érdekében egy nép lesznek, azaz Jehova neve számára. (Zsid. 7:22; 8:6-13; 9:15).

13 M'ndamellet, Pál e kifejezése „a törvény vége“, a tényt, illetve a tárgyat, amit a törvény nyomozott, jelentette. Jehova határozata, az által, hogy a zsidóknak a törvényszövetséget adta nem az volt, hogy a figyelmet saját magukra terjék, mint akik képesek magukat igazolni a törvény betartása által, hanem az, hogy őket Krisztus Jézushoz vezesse. A törvény, a pogányok vallásos bűnei ellen való oltalmukul adatott, ami körülvette őket. Tehát egy eszköz volt atekintetben, hogy felismertesse velök bűnösségüket és hogy szükségük van az „Igaz“-nak áldozatára, aki valóban eltávolíthatja bűneiket és igazán kibékítheti őket Jehova Istennel. A törvényszövetségben gyakorolt állatáldozatok csak előárnyékolásul szolgáltak előremutatván azon áldozatra, melyet Jézus Krisztus, a Megváltó fog hozni. Azért az a vég, ahová a törvényszövetség

¹² Milyen módon Krisztus „a törvénynek vége“; a törvény végének lényegébeni jelentősége szerint?

¹³ a) Milyen más értelemben magyarázta Pál, hogy Krisztus a „törvény vége“? b) Miért nem jöhet a megigazulás az emberekhez automatikusan Krisztus érdemei által?

¹⁰ Miért hamis az úgynevezett „kereszténység“ hite Isten törvényét illetően?

¹¹ Hogy van kimutatva, hogy azok, akik bizonyítják, hogy megtartják a tizparancsolatot biztosak benne, hogy rövidesen elérik a tökéletességet?

vezette azokat akik e szövetséghez költettek, az ő önfelismerésüket és Krisztus általi elismerésüket jelentette. Erre vonatkozólag mondja Pál Galácia 3:23-26: „Minekélőtte pedig eljött a hit, törvény alatt őriztettünk, egybezárván az eljövendő hit kinyilatkoztatásáig. Ekként a törvény Krisztusra vezérlő mesterünkké lett, hogy hitből igazuljunk meg.“ És annak kimutatására, hogy a törvényszövetség Jézus halálával és feltámadásával ért véget, mondja Pál: „De minekutána eljött a hit, nem vagyunk többé a vezérlő mester alatt (a törvény alatt). Mert mindnyájan Isten fiai vagyunk a Krisztus Jézusban való hit által.“ Ez tehát azt igazolja, hogy az emberek abbeli reménye, hogy megigazulást nyerhetnek Isten előtt az Ó-testamentom-bani törvényszövetség betartása által, mely a zsidókkal kötött, hiá-

bavaló. Sőt miőbb, az igazolást nem lehet bírni az embereknek automatikusan (magától jövően) Jézus Krisztus érdemei által, lettlégyenek azok élők vagy holtak. Az igazulás, vagy igazzátevés Isten előtt csak azokhoz jön, azaz azok nyerhetik el, akik hitet gyakorolnak Krisztusban. „Mert a törvény vége Krisztus, minden hívőnek igazságára.“ (Róma 10:4). („...hogy mindazok akik hisznek Benne megigazulást nyerjenek“ mondja az *Emphatic Diaglott* ford.) Az ő hitők, a Nagyobb Mózeshez, a Nagyobb Közbenjáróhoz, Krisztus Jézushoz kell hozza őket, Ki az értékes, drága alap-Kő, a Kőt Jehova az igazság új világának javára Sionba helyezett.

(Watchtower 1945 Janius 15)

Megigazulás és váltság

„Mert szívvel hiszünk az igazságra, szájjal teszünk pedig vallást az idvességre“. — Róma 10:10.

A MEGIGAZULÁS nincsen e régi világtól. Az nem a tiszteletbeni cselekedetek következménye e világ módja és zászlói szerint. Az Istentől van Krisztus Jézus által. Ez azt jelenti, hogy hit által van abban, ami van és amit Krisztus cselekszik és azután tevékenykedik is ezzel összhangban. A „kereszténység“ megvetvén Krisztus Jézust mint az igazság világának alapkövét a zsidókhöz hasonlóan, nem engedelmeskettek az isteni igazságnak.

2 A keresztyéneknek, aki Jézus Krisztust követi hit által, nem szabad emberi vezetésre hallgatnia, vagy embereket követni, legyen az akár a Pápa, a ducse, a führer (vezér) vagy gaudillo (a mostani Spanyol diktátor), vagy más világi vallásos vezetők. Elismervén Jézus Krisztust mint Urat, nem kell rokonszenveznie a bécsi Initzer kardinálisnak a führer-hez intézett levelével, melyet éppen kevéssel az előtt írt, mielőtt az kezét Ausztriára tette volna és melyben befejezésül, „Heil Hitler“-rel köszöntötte. Jézus Krisztus nem közeledik a világi diktátorokkal, neki semmi köze e világhoz és az Ördöghöz, Sátánhoz. Krisztus Jézus az alapszék, akit Jehova a mennyei Sionba helyezett és nem földi székhelyekre, ugymint Róma, Berlin, Szt. Petersburg, Washington, melyek nem az új igazságos világnak fővárosai. Jézusnak Krisztus neve felkentet jelent, azaz aki felkenetett a Felséges Isten által; és Ő lett fundamentuma Jehova újteremtésének azaz Sionnak, az Ő felszervezetének. Bárki aki hiszi a Szentíráti tényeket és igazságokat ezzel összhangban az igaz. Ennél az oknál fogva a hit általi megigazulás Krisztus azon követőinek volt tulajdonítva, akik „testének“ tagjaivá lettek és így öröközők is Vele Sionban. A hit multhatatlan szükségesség a Krisztus Jézus mellett ilyértelemben állásfoglalásra, mivel ez az álláspont ellentétben van a jelen világ kereskedelmi, politikai és vallási elrendezéseivel, melyeket ők a háboru után hirdetnek és akarnak megalapítani.

3 Pál apostól magyarázva a hit általi megigazulás

¹ Mímodon nem engedelmeskedett a „kereszténység“ Isten igazságának?

² Miért nem tudják az igaz keresztyének az emberi vezetést követni? és miért igaz az ő álláspontjuk e tekintetben?

³ Hogy értelmezzük mi Mózes biztosítékát: „Hogy az ember aki azt betölti él azok által“?

és valakinek a saját cselekedetei által való megigazulás közötti különbséget, mondja: „Mert Mózes a törvényből való igazságról azt írja, hogy a ki azokat cselekszi, él azok által“. (Róma 10:5). Így írja le Mózes próféta ezt a megigazulást 3 Mózes 18:5-ben. Isten e kijelentése Mózes által nem adhattott okot a zsidóknak hinni, hogy ők képesek lehetnének a törvény pontos betartására és életet nyerhetnének a törvény által. A törvényszövetség által Jehova Isten nem mellőzte a Krisztusról szóló ígéretet, hogy a zsidóknak ígért életreménység a törvény betartása által, a Krisztus hiábavaló legyen. Sőt ellenkezőleg, Jehova éppen azon törvény által vezette őket az „Ember“ Krisztus Jézushoz. Mózes képe volt Krisztus Jézusnak és Ő, az „Ember“, aki tökéletesen megtartotta Isten törvényét a földön. Azért Istennek Mózes által tett fenti kijelentésében mondva van, hogy az ember aki betölti ezt a törvényt bizonyítja, hogy tökéletes és él és joga van az örökélethez.

4 Az isteni ígéret szempontjából Krisztus eljövételét illetőleg, a törvényszövetség nem adatott a zsidóknak saját emberi tökéletességük kifejlesztésére, amit nem is tehettek volna, és nem is mentesítette őket a törvény az Ádám bűne következtében örökölt halálos ítélettől. Jézus Krisztus, „a ki asszonytól született a törvény alatt“, nem a törvényszövetség betartása által nyert életet. De a törvény betartása által mint zs dó Ő bebizonyította, hogy él, mégpedig tökéletes minőségben, hogy Ő tökéletes élettel bír, a mi képes azok megváltására akik hisznek, akikért ez az élet a halálba kellett adassék. Jézus tökéletessége nem a törvény betartásából származott, mert Ő azt a mennyből hozta magával. Ő betöltötte a törvényt és a próféciákat. Azért Ő a Nagy Főpap, nagyobb annál, aki a törvényszövetségben az állatok áldozata által lett főpappá Jézus bebizonyította, hogy a tökéletes ember betöltheti a törvényt és megőrizheti feddhetetlenségét Isten előtt, hogy az örök életre érdemesnek bizonyuljon. Jézus emberi áldozata következőleg, igazolásul számítatik be azok részére akik hisznek Benne.

⁴ Honnan volt Jézus igazsága? és milyen kedvezmények származnak az általa betöltött törvényből és próféciákból?

5 Világos tehát, hogy a tökéletlen emberek nem igazulhatnak meg, nem lehetnek tökéletesek a törvény és a parancsok betartásának megkísérlése által. De hogy nyertek megigazulást Isten előtt azok, akik Krisztus „testének” tagjaivá tettek, akik társörökösök Vele a mennyei királyságban? Isten gondoskodott, hogy Krisztus Jézusban, a Sionban lefektetett alapkövön vetett hitükért, nekik beszámíttassék a tökéletesség. Pál apostól felhívja a figyelmet a módra, ahogy azok megigazítottak, mondván: „A hitből való igazság pedig így szól: *Ne mond a te szivedben: Kicsoda megy fel a mennybe?* (azaz, hogy Krisztust aláhozza;) (Róma 10 : 6 - 7). Pál idézte azt, amit Mózes mondott a zsidóknak, egy hónappal a Jordánon való átkelés előtt az igéret földére, amint olvassuk: „Mert e parancsokat a melyet én e mai napon parancsok néked, nem megfoghatatlan előtted; sem távol nincs tőled. Nem a mennyben van, hogy azt mondanád: Kicsoda hág fel éreztünk a mennybe, hogy elhozza azt nekünk, és hallassa azt velünk, hogy teljesítsük azt? Sem a tengeren túl nincsen az, hogy azt mondanád: Kicsoda megy át éreztünk a tengeren, hogy elhozza azt nekünk és hallassa azt velünk, hogy teljesítsük azt? Sőt felette közel van hozzád ez ige; a te szádban és szivedben van, hogy teljesítsd azt. Lám elődbe adtam ma néked az életet és a jót; a halált és a gonoszt.” (5 Mózes 30 : 11—15)

6 Pál szerint, Mózesnek e szava, prófétai jelentőséggel bírnak Mózes szavából az tűnik ki, hogy ha valaki meg van igazulva és bírja a hit igazságát, nem helyes, hogy kételkedő kérdéseket tegyen, melyek az Isten beteljesedett dolgaiban való kételkedését mutatják. Akinek hite van, nem szabad egy pillanatig sem kételkednie abban, hogy Isten mennyből küldte el az Ő szeretett egyszülött Fiát, hogy mint ember a földön hűsége által igazolja Jehova nevét nehez próbák között, és hogy kereszthalála által váltságáldozatot szerezzen. Azért, ha valaki megigazított hit által nem kel arra tekintsen, aki a mennybe megy fel, hogy lehozza onnan a Krisztust. Nem kell megütköznie abban, hogy Jézus Krisztus az Isten mennyei Fia, s nem tekint emberi vezetőkre, parancsnokokra, akik felemelkednek, hogy Krisztus szerepét töltsék be. Nem kell azt kérdezzék, hogy Jézus hogy tudta betölteni a próféciaikat, hogy meghaljon és azután a halál mélységéből feltámadjon. Nem helyes kételkednie az Isten mindenható hatalmában mely által feltámasztotta Krisztust a halálból mint az isteni prófécia igazolásaképp; nem kell kételkednie abban, hogy Isten Őt feltámasztván a halálból, mint „értékes és biztos fészeglet-Követ” Sionba helyezte. A magasság és a mélység a Mindenható Isten részére nem képeznek akadályt a népek hű és igaz „Vezető”—jéről való gondoskodás tekintetében, aki az embereket az örök életre vezeti. Ha az Isten tudott küldeni egy ilyen vezetőt a mennyből, átváltoztatván életét földi emberi életté, ugyan az az Isten el tudta hozni ezt a vezetőt a halál mélyéből a mennyei életre. Azért, aki hit által megigazított nem kell magáévá tegye a zsidó-papok vallásos hazugságát, hogy Jézus tanít-

ványai eljöttek éjjel és ellopták az ő testét és hogy a Mindenható Isten nem támasztotta fel Őt a halál mélyéből. Ő nem kell elvesse az ihletet Szentírást melyet az apostolok írtak, és olyan evangéliomra nézzen, mely meg csak ezután lesz kinyilvánítva. Mit kell tehát mondjon és tanusítson a „hit általi megigazulás?”

7 Pál ugyanazt a kérdést teszi fel és meghatározza a feleletet, mondván „De mit mond? Közel hozzá a beszéd a szádban és a szivedben van: azaz a hit beszéde, a melyet mi hirdetünk.” (Róma 10 : 8) Mi elismerjük, hogy Pál Mózesről idézett. A Mózes által mondott szavak tárgya nem oly dologra vonatkozott aminek jövőben kellett beteljesülnie hanem egy azonnal beteljesítendő dolog volt „hogy teljesítsd azt”. Lám elődbe adtam ma néked az életet és a jót; a halált és a gonoszt. „De ha a megigazulás nem jöhetett a mózesi törvény által, hogy mondhatta ezt Mózes? Azért mert Mózes prófétái értelemben beszélt. Ő egy prófétai kép volt, előárnyékolván a Nagyobb Mózes, Krisztust, akit Jehova Isten mint Vezetőt és Prófétát támasztott fel. Azért Mózes Jézus Krisztust jelképezte, mint aki vigyáz, hogy az Ő beszéde tisztán legyen a keresztyének szájába és szívébe helyezve. (5 Mózes 18 : 15—18). Mikor Pál ezeket írta, Jehova Isten elküldte volt szeretett Fiát a mennyből és engedte, hogy a halál mélységébe szálljon, ahonnan azután felemelte és így gondoskodott egy hatálatlan Vezetőről, a ki iránt való engedelmesség örök életet jelent. E tényről Péter apostól bizonyosságot tett a templomban mondván: „Mert Mózes ezt mondta az atyáknak: Prófétát támaszt néktek az Úr, a ti Istentek a ti atyátokfiak közül mint engem azt hallgassátok mindenben, amit csak szólанд néktek. Létszen pedig, hogy minden lélek, valamely nem hallgatónd arra a prófétára, ki fog irtatni a nép közül. Az Isten az Ő Fiát elsősorban néktek támasztván, elküldé Őt, hogy megáldjon titeket, mindegyőtököt megtérítvén bűneitekből.” (Cselek. 3 : 21, 23, 26). Ez a közlemény egy evangéliom (örömhír) volt, aminek egyszer be kellett teljesednie. Azért magyarázván e szavakat, melyek előttünk, sőt a szánkban és szíveinkben vannak, mondja továbbá Pál: „Ez a hitnek beszéde amelyet mi prédikálunk”. Tehát ez az ige vagy üzenet, amit mi prédikálunk most, a hit gyakorlását igényeli.

8 A „hitnek e beszéde” egy evangéliom (örömhír), a már beteljesedett csodálatos dolgokról, melyet mi szíveinkbe fogadtunk és szájjal teszünk vallást róla. Ez, az evangéliom egy szava, parancsa, melyet meghallgatni és hinni kell. Az ősidőkben, a zsidók Mózes prófétá előtt állottak, hogy meghallgassák Jehova Isten parancsát. De máma Mózes hasonmása (ellenjelképe) a Nagy Vezér, Jézus Krisztus előtt állunk, akit Jehova Sionba helyezett. A zsidók a Moáb mezejére érve láthatták a Jordánon túl az ígért földet, úgy mi is hasonlóképpen a Jehova Teokratikus kormányá alatt levő Új-világ kapujában vagyunk, mely Jézus Krisztus által lesz uralva. Mózes elé nem csak az Izráel 12 törzse lett összegyűjtve, hanem az idegenek egy vegyessokasága is. (Olvassuk

⁵ Hogy voltak akkor igazolva Krisztus „testé” nek tagjai és mit idéz Pál annak magyarázataképpen, hogy miképpen nyertek igazulást?

⁶ Hogy mutatják ki Mózes szavai, hogy ha valaki hit által megigazult nem kell kérdezzon vagy kételkedjék?

⁷ Hogy mondhatta Mózes valóban, hogy „az ige közel van hozzád, a te szádban és a te szivedben” és mit mond erről Péter?

⁸ Miért a „hitnek beszéde” valami olyan, amit hinni és aminek engedelmeskedni kell? és kik?

5 Mózes 31:12, 13; 29:1). Hasonlóképpen ma is nemcsak a szellemi Izrael van Krisztushoz a templomba gyűjtve, hanem egy nagy sokaság, „a más juhok”, az „idegenek” osztálya, „a jóakaratu emberek” akik a földön az új-világban örök életre várnak, szintén összegyűjtetnek. (János 10:14; Lukács 2:14). Az idegenek egy nagy-sokasága még összegyűjtésre vár. Ezeknek mondja a Nagyobb Mózes, hogy a hitnek beszéde közel van hozzájuk. Azért, a Nagy Vezér kiküldi az Ő hírnökeit az Ő beszédével, mely egy evangéliom (örömhír) ami közel van az „idegenekhez”, amit azok szívökbe és szájukra vehetnek. Ezt tenniük is kell hogy megszabadulhassanak a megsemmisítéstől mely Armageddonkor a világra fog következni és hogy életbőséggel juthassanak be az új-világba.

„A HIT BESZÉDE”

9 Mit jelent „a hit beszéde”, ami hirdelve van, hogy a „más-juhok” figyeljenek rá? Hallgasd meg Pál apostól feleletét aki hirdette a beszédet: Mert ha a te száddal vallást teszel az Úr Jézusról, és szivedben hiszed, hogy az Isten feltámasztotta Őt a halálból, megtartatól” (Róma 10: 9) „A hit beszéde” kiterjedt még több történelmi tényre Pál apostól napjai után, de különösen 1914-től, melyek ihletett próféciák beteljesedése a világ végére, az Úr Jézus jelenlétére és az Isten királyságára vonatkozólag. Azért Jehova tanúi a királyság üzenetének hirdetése által fel kell hívják a figyelmet mindezen dolgokra, melyek régen prédikáltak, de különösen azokra ma jelentőségére. Azért mi bizonysgot kell tegyünk Jézus Krisztusról mint Úrról. Vezetőnkrol, és mint uralkodó Királyunkrol a ki mint egyedüli alap-Kő, a magas méltóságra Sionba helyeztetett és akire Jehova Isten által a világegyetem kormánya felépítetik. Ha a fundamentális tények az Isten céljainak munkálatait illetőleg nincsenek hívve és tanusítva valaki által, aki magát kereszténynek valja, az ilyen egyén részére nincsen megmentés sem a földön. De miért van az éppen így? Hallgassuk meg újra Pál apostól feleletét:

10 „Mertszívvel hiszünk az igazságra, szájjal teszünk pedig vallást az idvességre.” (Róma 10: 10). Ez azt jelenti, hogy az evangéliom beszéde valakinek először a szívébe kell hatoljon. Elméjében kell, hogy a tényeket megállapítsa és meggyőződve, szívvel higgye, hogy Isten elküldötte az Ő Fát és feltámasztotta a halálból, a Kít Úrrá és Fővezérré tett. jobbjára helyezve Ő: a világegyetem trónusán. Azután pedig, hitét bekkal bizonyítsa az által, hogy magát teljesen felszenteli Istennek. Ezt tennie kell, mert ha a Felséges Isten megtisztította őt annak áldozata által a Kít a halálból támasztott fel, ő többé nem saját magáé, hanem mindenét, reményeit, kilátásait Istennek kell ajánlja az örök élet érdekében.

11 De ez még nem minden. Eme felszentelésen kívül bizonysgot kell tennie mások előtt arról, amit

a Felséges Mindenható Isten tett Jézus Krisztus által. Kétségtelenül igaz, hogy a szívből fakadó hitet és a teljes felszentelést a hit általi megigazulás követi a Krisztus teste tagjait illetőleg; azonban, valakinek megváltása, szívvel hite által még nincsen multhatatlanul véglegesítve. Miután valaki magát hit által Istennek felszentelte, kell hogy saját szájával bizonysgot tegyen melyben ki kell tartania mindaddig, amíg elérí a megmentést. Az emberek előtt való bizonysgtétel szükségessége ezen mód szerint, hogy megmentést nyerjen akár a mennyben akár a földön, bizonyítva van Jézus saját szavai által: „Valaki azért vallást tesz én rólam az emberek előtt, én is vallást teszek arról az én mennyei Atyám előtt. A ki pedig megtagad engem az emberek előtt, én is megtagadom azt az én mennyei Atyám előtt.” (Máté 10: 32, 33). „Mert valaki szégyel engem és az én beszédeimet, e parázna és bűnös nemzetség között, az embernek Fia is szégyelni fogja ezt az ő Atyja előtt, mikor eljő az Ő Atyja dicsőségében a szent angyalokkal.” (Márk 8: 38; Luk. 12: 8,9).

12 A bizonysgtevés nem jelent egy egyszerű szolgálatot a szájjal, vagy egy értelmet nélkülöző formszerűséget, csupán egy egyszerű külső ok miatt s hogy másokra, önmagára nézve rosszhatást gyakoroljon. Az igazi bizonysgtétel nem hasonló ahhoz, ahogy azt a rom. katolikus vagy általában a vallásfelekezetek gyakorolják, maguknak a Bibliából vett keresztény nevet adva, holott pogány tanokat, szertatásokat, telicimázott nőimádatot és démoni dogmaszerű kitalálásokat gyakorolnak azt állítván, hogy csupán csak a keresztény név és Isten nevének szájjal való felvétele által, megmentetnek. Az ilyen szolgálat gyalázatot hoz Isten nevére és az Ő dolgaira. A megmentés érdekében tett bizonysgtevés értelmes módon kell tétessék, azaz kell, hogy az igazság helyes megértése alapján tétessék és az abba vetett szilárd hittel. Azért amikor Pál apostól felelt a börtönőr kérdésére mondván: „Higgy az Úr Jézus Krisztusban, és üdvözülsz mind te, mind a te házádné”, bizonyára ő azt nem úgy értelmezte, hogy üdvözü het csupán elmébeni hit által. (Csel. 16: 30,31). Pál apostól szavai, úgy, ahogy azok későbbben Róma 10: 10-ben is mondtak mutatják, hogy az aki hisz, minden kifejezésre juttatható erejét a mások előtt való bizonysgtételre kell használnia, lévén így Jehovának egy tanuja. Ha ezt cselekszi akkor Jézus Krisztus elismeri őt mint megmentettet.

13 Az aki igazán hisz, nem fogja magát visszatartani a bizonysgtevéstől félelem vagy szégyen miatt. Ennek bizonyításaképp Pál apostól a Szentírásból idéz mondván: „Mert azt mondja az írás: Valaki hisz ő benne, meg nem szégyenül.” (Róma 10: 11). Az íráshely melyet Pál idéz Ézsaiás 28: 16, mely Istennek atekintetbeni céljáról beszél, hogy Sionban egy kőből drága Főszeglekkövet fog helyezni Ez az íráshely igazolja, hogy a bizonysgtétel amit szájjal kell tenni az üdvösségre arra vonatkozólag kell tenni, hogy Jehova elküldötte az Ő Fát a földre mint embert, hogy megpróbáltasson az Ő hűsége és engedelmisségébeni tökéletességét illetőleg, egészen a halálig; és hogy Jehova Isten feltámasztotta Őt a halálból és mint

* Mi a „hit beszéde”, ahogy az Pál által prédikálva volt és ami alkalmoszerű Kr. u. 1914-től, és hogy kell Krisztusról bizonysgot tenni ezután?

¹⁰ Hogy és miért kell hinnie valakinek a szívével, hogy megigazulhasson?

¹¹ Mit kell azután tennie a szájával és miért?

¹² Hogy kell bizonysgot tenni szájjal, ami kedves Isten előtt?

¹³ Milyen íráshelyet idéz Pál kapcsolatban azzal aki hisz és amit kimutat, vagy igazol is, kapcsolatban azzal amiről bizonysgot kell tegyen az a ki hisz?

drágalátos Főszegletkövet azon magas méltóságra helyezte, mint biztos alapot, melyen az Ő új-világának Teokratikus kormánya fog felépülni.

14 Mi a figyelmet arra hívjuk fel, hogy Pál apostól napjai után Isten célja érdekében bizonyos más tények alakultak ki és hogy 1918-tól a bizonyágtéves, azok által akik hisznek, a Pál apostól által megírottakkal jött kapcsolatba. Ők azt a következtetést kell levonják, mint igazságot, hogy miután a „kereszténység” vallási politikai és kereskedelmi tényezői 1918-ban elvetették Krisztust mint az új-világ Királyát, egy népszövetséget alakítva, illetve egy nemzetközi együttműködési rendszert, amit emberek létesítettek, Jehova Isten felemelte az elvetett Alapkövet, Sionba helyezve, és minden ellenségét lábai alá vetette zsámolyul. Jézus Krisztus tehát mint tényleges uralkodó Úr marad és az a ki hiszi e tényt, kell, hogy bizonyágot tegyen róla és nem fogja szégyelni ezt tenni. 1918-tól, Jehova kitöltötte szellemét az Ő hű maradékára, a Joel 2 : 28, 29 ben leírt prófécianak beteljesedéseképp. A maradék tehát halad előre szégyen nélkül, Elizeus bátorságával és hirdeti bizonyágot a földön élő összes nemzeteknek Isten országának örvendetes új dolgait. Ebben az alkalom van körülírva az Úr „más juhok” részére, hogy higgyék és ismerjék el a Jehova által Sionba helyezett Alapkövet és hogy erről szájukkal bizonyágot is tegyenek, részesülvén azon evangéliom (örömhír) hirdetéséből, hogy Isten királysága már működésben van.

15 Az a prófétai kifejezés „Valaki hisz ő benne” most a „más juhok”-ra vonatkozik azaz, az „idegenek” osztályára, akik jók Jehova és az Ő Sionban elhelyezett Alapköve előtt. Pál apostól e tényt illetőleg még több bizonyítékot hoz fel mondván: „Mert nincs különbség zsidó meg görög között; mert ugyanaz az Ura mindeneknek, a ki kegyelemben gazdag mindenekhez, akik Őt segítségül hívják. Mert minden, a ki segítségül hívja az Ur nevét megtartatik.” (Róma 10 : 12,13). E szavak igazvolta bebizonyítás nyert akkor, amikor Jehova Isten elküldötte Péter apostolt Kornélius századoshoz, hogy neki és házanépének prédikáljon, akik mindnyájan elhitték az üzenetet és ők lettek a pogányok közül az első megtértek. (Csel. 10). Tehát mikor Pál a Joel prófécijának 2 : 32,33 versett idézte, Isten nem teti semmi különbséget a zsidók és pogányok között. Isten a „Krisztus teste” tagjaivá tette őket és Vele együtt örökösökké a királyságban. Mindazok akk hittek úgy a zsidók mint a pogányok közül, szívökben szellemi Izraelitákká lettek, ők alkotván „Isten Izrael”-ét. (Róma 2 : 28,29; Gal. 6 : 16). Attól kezdve nincs különbség zsidók és pogányok között akik hisznek. Nekünk egy érdekes szempontunk van ahonnan bizonyos dolgok láthatók; és pedig a következők:

16 Jelenések 7 : 4-8-ig beszél a 144 000 ról, akik a Krisztus királyságának tagjai, mint az Izrael fizenkét nemzetségéről, azaz a szellemi Izraelről. Azért a „nagy sokaság” mely nyomban azután van leírva és pedig

mint számtalan, úgy tekinthetők mint pogányok. Ez kétségtelen, mert úgy mondja róluk, hogy minden nemzetből, nyelv és népből vannak kijöve (Jelenések 7 : 9-17). Azok, akik a „nagy sokaság”-ot fogják alkotni a Krisztus „más juhok”, akiket jelenben gyűjt össze. Következőleg a 144.000-tól eltérően, akik a szellemi Izrael alkotják, a „más juhok”, a „pogányok.” Ők az „idegenek” osztályja, akik a szellemi Izrael „kapuin” belől vannak. Mindamelllett, hogy ők nem lehetnek abból az „akolból valók” mint a szellemi Izraeliták, mégis a Jó Pásztor, Jézus Krisztus, a maradék juhokkal együtt vezeti őket, azaz a királyság szellemi Izraelitáival és ilymódon lesznek ők „egy akol és egy pásztor.” (Ján 10 : 16) (amerikai Standard versio).

17 Ezek a „más juhok” elismerik Jehova Istent mint az Ő általános szervezőének „Urát”, mint a Legfelségesebbet, a Kinek mindeki alá kell rendelje magát. Jehova Jó Pásztor vezeti őket azon az úton mely az életre vezet a végtelen új-világban. Ilyen értelemben az Úr, Jehova Isten Ura a „más juhok”-nak is éppen mint a szellemi Izraelnek és gazdag kegyelemben és jóságban mindazokkal szemben akik Őt segítségül hívják, bizonyágot téve Róla nyilvánosan. Jehova Isten nem csak a zsidó nemzet Istene, Ő Istene volt Noénak és házanépének, akikől származtak.

18 A Pál apostól által használt kifejezés „Mert minden”, nem határoz meg különbséget a természetes zsidók és a természetszerinti pogányok között, valamint nem kell különbséget jelentsen a szellemi Izrael vagy akik a szívben zsidók és azok között akik nem azok. Pál idézte egy részét Joel 2 : 32-ből, de az idézet a maga egészében így hangzik: „De mindaz, aki az Úrnak nevét hívja segítségül, megmenekül; mert a Sion hegyén és Jeruzsálemben léssen a szabadulás, a mint megígérte az Úr, és a megszabadultak között lesznek azok, akiket elhí az Úr!” (Joel 2 : 32).

19 A kifejezés „Mert minden”, mutatja tehát, hogy nemcsak a szellemi Izrael, a maradék lesz megszabadítva megmenetve „Jehova napján” Jehova nevének hit által való segítségül hívása által és a bizonyágtéves folytán az „idegenek” osztályba a „más juhok” minden nemzetségből alkalmat nyernek megszabadulni a kivégzéstől, megsemmisítéstől, „Jehova nagy és rettenetes napján”, amikor bosszút fog állni a világ nemzetein. Ezzel kapcsolatban nem kell szemelől téveszteniünk, hogy a fentidézett szöveg Joel 2 : 32, következik nyomban azon prófécia után, hogy Jehova kifogja tölteni szellemét a még a földön a testben lévő szellemi Izrael egész maradékára, „azután”, vagy „az utolsó napok”-ban, ahogy azt Péter apostól is idézte. (Joel 2 : 28,29; Cselek. 2 : 16-21). A tények igazolják, hogy a szellem kitöltése minden felszentelt testre Kr. v. 1919-ben kezdődött. Azért Pál apostól Róma 10 : 13-ban mondott szavai, vonatkoztak úgy az ő idejére, amikor idézte, mint hasonlóképpen a jelen időre is. Tehát a prófécia „mert minden, a ki segítségül hívja az Úrnak nevét, megtartatik”, magában foglalja a nagy sokaságot azaz a „más juhokat” is.

¹⁴ Milyen fizikai tényekről kell bizonyágot tenni 1918-tól és hogy volt felkészítve a maradék e bizonyágtévesre, szégyen és félelem nélkül ?

¹⁵ Kiket kell most magábfoglaljon a mondás: „Valaki hisz Ő benne” és Pálnak milyen bizonyítéka vezet e szemponthoz ?

¹⁶ A Krisztus „teste” tagjaitól, a 144.000-tól mint különállót, hogy kell tekinteni a „más juhok”-at és hogy lesznek egy akol és egy Pásztor ?

¹⁷ Milyen értelemben Jehova „ugyanaz az Ura mindeneknek” és adakozó mindenekhez, magához hívja őket ?

¹⁸ Kik között nem kell semmi különbséget jelentsen a Pál által idézett „mert minden” ?

¹⁹ Kik fognak megszabadítani Jehova napján ? és hogy igazolja azt Joel 2 : 32 ?

„MIMÓDON HIVJÁK”

20 A Joel próféciájának teljes és végleges beteljesedéséből, amelyből Pál idézett s a mi Sátán világszervezetének utolsó napjára vonatkozik külföldi világosan, hogy Isten szeretettel teljes jósága azokra irányul, akik „segítségül hívják az Úr nevét”, hogy alkalmuk legyen a megmentésre. Joel próféciája sürgős kérdésekre adott okot Pál apostól idejében; hasonlóképpen mozgatókérdések vetődnek fel Jehova Isten szentelt népe előtt a jelen utolsó napokban is. Ihletett elmével, Joel 2:32 é telme tekintetében az apostolunk nézve egy sorozat kérdést vet fel mondván: „Mimódon hívják azért (bárki legyenek is azok) segítségül azt, akiben nem hisznek? Mimódon hisznek pedig abban, a ki felől nem hallottak? Mimódon halának pedig prédikáció nélkül? Mimódon prédikálnak pedig ha el nem küldetnek?” (Róma 10:14, 15). Bizonytal, Jehova nem prófétálna és szabadulástól bárki részére akik elfogadják és hogy azután lezárna ezt az utat. Ebben az esetben a prófécia nem tudna beteljesedni és a megmentés nem volna olyan széleskörű, hogy „mindenk”-t nemzetiségi különbség nélkül felöleljen. De ha Jehova, a ki nem hazudik kijelentette, hogy először hinni kell Őbenne és az Ő Sion általi gondoskodásában és azután bizonyossággal, vagy nevének segítségül hívás: kell történnjen nyilvános tanúságtétel által, azután mi következik? Az, hogy legyen kitartó, mert Jehova gondoskodni fog ezeközökről, hogy bárki képes legyen hinni, bizonyosságot tenni és az Ő nevét segítségül hívni.

21 Jehova tudta azt, hogy a ki segítségül hívja az Ő nevét nyilvános bizonyosságtétel által kell, hogy hgyjen Benne; és hogy hinni tudjon, kell hallanfa Róma és az Ő nevééről. A hitnek a helyes ismereten kell alapulnia és bárki aki hisz helyes értesítést kell nyerni, amit ő meg kell figyeljen és azután engedelmeskedjen. Mivel Jehovának nem céja hogy külön mindenkinek aki ohajtja egyénenkint tárja fel az Ő dolgait, azért szükség volt hírnökök kiküldésére. De kiket? Isten prédikátorokat hirdetöket küldött ki. Azért az előre jelzett prófécia, hogy „Mert minden, a ki segítségül hívja az Úr nevét, megtartatik”, egy hirdető hadjáratot jelentett, egy általános hirdető munkát Jehovára és az Ő „névére” vonatkozólag. A próféciából az látnak ki hogy Jehova a felelős a hirdető kiküldéséért. Ő megparancsolja, hogy végezzék a proklamációt feljogosítva őket arra. Csupán csak nekik adja az Ő üzenetét vagy igéjét.

22 Azért fevetődik a kérdés: „Mimódon prédikálnak pedig, ha el nem küldetnek?” Másszavakkal, ki van feljogosítva a prédikációra, hogy képviselje Őt mint az evangélium hírnöke, hanem csak az akit Isten küld, akit arra rendel és az Ő igazságának üzenetével felszerel? Csak Jehovának áll egyedül jogában rendelni vagy jelölni valakit a prédikációra és nem valamely teológiai szeminárium vagy más, a papok kormányozta vallásos testületek vagy szervezeteknek. Azért Isten

²⁰ Milyen kérdéseket alakít Pál, Joel próféciájából és mit kell tenni e próféciából látható gondoskodással szemben?

²¹ Azon mondás alapján: „mert minden, a ki segítségül hívja” hogy jut valaki hívó állapotba, és mit mond vagy mit tétel fel erről a prófécia?

²² Ha valaki alkalmas prédikátornak, hogy lesz kiküldve?

Igéje támadja a „kereszténység” papjait és vezetőit, amint monója: „Nem küldöttem e prófétákat de ők futottak, nem szóltam nekik, mégis prófétáltak. Ha tanácsomban állottak volna, akkor az én igéimet hirdették volna az én népemnek, és ennértették volna őket az ő gonosz útairól és az ő csalátságoknak gonoszságáról... Meddig lesz ez a hazugság prófétálók szívében, a kik az ő szívök csalátságát prófétálják? Akk el akarják az én népemmel teleíteni az én nevet az ő álmakkal, melyeket egymásnak beszélnék (Jer. 23:21-27).

23 Minden bizonnyal Jehova talál és küld igaz képviselőket, akik az Ő hitetérdelelő üzenetét vigyék, azért az apostól tovább megy és igazolja az Isten prófeciáját mondván: „Mimódon prédikálnak pedig ha nem küldetnek? A miképen meg van írva: Mily szépek a békesség hirdetőinek lábai, a kik jókat hirdetnek!” (Róma 10:15). Más fordítás monója: „Milyen áldott a jövetelek azoknak akik örömhíreket hoznak.” (Goodspeed). A legnagyobb prédikátor akit Jehova Isten küldött, és aki első volt a királyság üzenetének kiküldésében, az Ő legidőbb szolgája, Jézus Krisztus, Jézus Krisztus annak bizonyítására, hogy küldetett, azt prédikálni, idézte. Ézsaiás 61:1-3-mat, melyet magára alkalmazott mondván: „Az Úrnak keze van én rajtam, mivel hogy felkent engem, hogy a szegényeknek az evangéliumot hirdesse, elküldött, hogy a tördeimes szívűket meggyógyítsam, hogy a foglyoknak szabadulást hirdessek és a vakok szemének megnyitását, hogy szabadon bocsássam a lesújtottakat. Hogy hirdesse az Úrnak kedves esztendójét.” (Lukás 4:18-19). Azután, Jézus Krisztus mint Jehova telyhatalmu szolgája, más hírnököket is küldött ki a maga idejében, az Isten országának üzenetével. Pál egyike volt eme prédikátoroknak akiket Jézus küldött, s akiknek jövelelök az örömhírrrel, annyira áldott volt.

24 Ézsaiás próféciájának 52:7 verse, melyet Pál idézett így hangzik; „Mily szépek a hegyeken az örömondónak lábai, a ki békességet hirdet, jóit mond, szabadulást hirdet, a ki ezt mondja Sionnak: Uralkodik a te Istened.” Pál részleges alkalmazása: adta e prófeciának a maga idejében. De látható értelemben ez a prófécia, teljesen azon időre vonatkozik, amikor Jehova Isten Jézus Krisztus által, akire az uralmat ruházta, gyakorolni kezdte nagy hatalmát, akit mint „biztos és drága fészegtekövet” Sionba helyezett. (Jel. 11:15-17). Azon idő Kr. u. 1914-ben kezdődött; és így ez a prófécia azon időponttól esedékes, de különösen 1918-tól. Miért? Mert a tények igazolják, hogy akkor lett Krisztus Jézus teljes értelemben Sionba helyezett alapkö és akkor jött templomához kövelelőnek, a templomnak megépítésére, következésképp pedig, e világ nemzeteinek megépítésére is. Az első világháború jelentős évében, Jehova Isten tisztelete az ellenség tevékenysége folytán nagyon le volt romolva a földön. Krisztus Jézus azért jött templomához, hogy egy nagy építőmunkát teljesítson ki Jehova hejjes és tiszta imádatára és tiszteletére nézve a földi teremtményeket illetőleg. Ezirányu első építőtevékenysége a még a földön lévő hűség maradvánnyal,

²³ Milyen íráshelyet idéz Pál annak kimutatására hogy prédikátorok lesznek kiküldve, és kik voltak elsőként kiküldve?

²⁴ Mikor alkalmazódik a prófécia amelyet Pál idéz itt és miért?

az Ő testének tagjaival szemben nyilvánlt meg. Ezeket Ő, Jehova szolgálatának, tisztetének gyakorlati tudatára ébresztette, kitöltvén reájuk a felszerelés, felüldülés és tevékeny erőnek szellemét Istentől hogy energikusak legyenek az Isten szolgálatában.

25 Mindezek mellett ez a heljreállító, építőmunka, azaz a földön Jehova helyes imádata, ki kellett terjedjen a maradékon kívül is. Ennek ki kell terjednie mindazokra, akik segítségül hívják Jehova nevét egy igaz szolgálattal és tisztelet által, tehát másokra a maradékon a szellemi Izraelen kívül, azaz az „idegenek” osztályára, a „más juhok”-ra vagy a „jóakaratu emberek”-re. De hogy halhatnák meg ezek ha nem prédikáltatik nekik? A prófécia mondja, hogy a jó hír prédikátorai, kiküldetnek. Figyelve a szemünk előtt fekvő tényeket, úgy egy nagy kötelesség, mint egy nagy kiváltság is mutatkozik a szellemi maradék, Krisztus „teste” részére a földön. Mivel Jehova kijelentett célja volt prédikátorokat küldeni és mivel az Ő Királya, Krisztus, a templomban a trónra helyeztetett, azért az a kérdés tétetik a maradéknak, amely azelőtt Ézsaiásnak a prófétának tétetett mondván: „Kit küldjek el és ki megyen el nekünk? Éppen mint Ézsaiás is, a szellemi Izrael, a maradék önkéntesen jelentkezett a hírnöki szolgálatra, egy testként felelvén: „Imhol vagyok én, küldj el engemet!” Akkor Jehova kiküldötte ezt a maradékot mint az Ő tanuit a következő parancsal: „Menj, és mond ezt a népnek: Hallván halljatok és ne értsetek, s látván lássatok és ne ismerjetelek. (Ézsaiás 6:1—9) Ennek eredménye egy olyan hirdetési hadművelet volt, aminőt nem ismert eddig az emberiség egész történelme, és pedig: „És az Isten országának ez az evangélioma hirdettetik majd az egész világon, bizonyosságul minden népnek; és akkor jő el a vég.” E szerint tehát, Jézus saját próféciája Máté 24:14-ben, beteljesedni kezdett az Ő irányítása mellett a templomból.

26 De a hirdetés munkája most nem csak a szellemi Izraelre a maradéokra korlátozódik. A munka mezeje a világ; a munka sok, és a maradék nagyon kevés számszerint ahhoz, hogy elvégezze az egész megkívánt dolgot, hogy az összes szelideket, akik a Jó Pásztor „más juhai”-vá lehetnek felelthessék. Hogy fogják azok hallani, hinni és Jehova nevét segítségül hívni, akik eddig nem voltak e munkába foglalva? Hogyan lesz tudatva velök az igazság, ha nem hozzájuk küldött hírnökök által még Armageddon előtt? És kiket küld el Jehova ha nem azokat, akik teljesen neki szentelék magukat az Ő akaratának cselekvésére? És nem Ő tudná felhasználni az Ő „nyájába” hozott „más juhok”-at, akik együttmunkálkodó társai a maradéknak, a „kicsinyserég”-nek, azaz Krisztus „menyasszonyának”? Ez pontosan az, amit a tények igazolnak hogy Jehova Isten végezni fog; és amit a próféciák előrejeleztek, hogy tenni fog.

27 Figyeljük meg Jelenés 22:17-verseket mely egy

²⁵ a) Kikre kell kiterjedjen az építőmunka? b) A maradéknak milyen kötelezettsége és kiváltsága mutatkozik, és hogy kell őket feljeltenek és milyen eredménnyel?

²⁶ Miért nem lehet most a bizonyosságtevő munkát csupán a maradékra határozni és mit mutatnak a tények etekintetben?

²⁷ a) Hogy mutatja Jelenés 22:17, hogy Ő úgy cselekszik? b) Milyen értelemben összhangzó ez az idézet Joel próféciájával a „hívás”-ra vonatkozólag?

prófécia, ami azon időre vonatkozik, mikor az élet igazsága folyik Isten királyságától, mely Krisztus által megalapított, amikor a „Völegény” eljött „Menyasszonya” „Egyháza” után. Irva van: „És a Lélek és a menyasszony ezt mondják: Jövel! És a ki hallja, ezt mondja: Jövel! és a ki szomjuhozik jöjjön el; és a ki akarja, vegye az élet vizét ingyen.” A „más juhok” hallják Jézus e meghívását, a ki szellemileg a templomban van és a „menyasszony” maradék része a földön, csatlakozik e meghíváshoz, hogy végezze a hirdetés munkáját. Az alázatosak, akik hallják, szintén kell mondják a parancs szerint, „jövel!” Ez a kötelezettség a Völegény által van reájuk helyezve, a Ki Jehova nagy Hírnöke. Ez pedig jogszerinti is, mert a szabály az, hogyha valaki megmenteni akar, kell halja, higye és mások előtt szájjal bizonyosságot tennie. Azért a „más juhok”, amennyiben a „nyáj”-hoz gyűjtettek, bizonyosságot kell tegyenek éppen úgy mint a felkent szellemi maradék. Et. kintetben nincsen semmi különbség a szellemi izraeliták és az „idegenek” között, akik minden nemzetség, nyelv és népből jönnek ki. Azért mondja a prófécia „mert minden, a ki segítségül hívja az Ő nevét, megtartatik”.

28 Jehova nevének segítségül hívása nemcsak imában kell történnjen. Az Ő nevének segítségül hívása, az Ő nevére és universzális uralmáról való bizonyosságtevésben jut kifejezésre. Jelenti, Jehova tanúja lenni, és hűséggel teljesíteni a szolgálattal, amíg igazolni fogja nevét az Armageddoni viadalban, amikor véget fog érni a bizonyosságtevés nagy periódusa (időszaka).

29 Tehát a „más juhok” is akik készek követni a „Jó Pásztor” vezetését, eleget téve a Tőle nyert megbízásnak, kell, hogy prédikálják, hogy az alázatosak közül mások is meghallják és higgyenek Istenben, segítségül hívja az Ő nevét azaz bizonyosságot téve nyilvánosan róla Armageddon előtt. Mi történik, ha a „kereszténység” többsége, különösen az uralkodó elemek nem akarják meghallani és engedelmeskedni az üzenetnek? Semmi sincs ami nem lett volna előre jelezve. Az apostól mondja: „De nem mindenek engedelmeskedtek az evangéliomnak. Mert Ézsaiás azt mondja: Uram! Kicsoda hitt a mi beszédünknek? Azért a hit hallásból van, a hallás pedig Isten ígéje által”. (Róma 10:16, 17). Az „Emphatik Diáglott” fordítás így mondja: Uram ki hitt a mi prédikálásunknak? Mert a hit prédikálásból származik és a prédikálás pedig az Ő (Krisztus) ígéjéből”.

30 A tény, hogy nem mindenki fog hinni a „predikálás”-nak nem azt jelenti, hogy mind elutasítják, mert a tények igazolják, hogy az alázatosak, a „más juhok”, hiszik a „hirdetést”. A próféta által használt „hitt” szó a „predikálással” kapcsolatban mutatja, hogy a hit vagy a bizalom Jehova Istenben, a végzett hirdetésről függ. A hirdetés (predikálás) azért tétetik, hogy hit, bizalom és engedelmesség épüljön fel. Egy más fontos dolog az, hogy a predikálás Krisztus ígéje által van. Ez a tény igazolja, hogy a rom, kath. hierarkia azon állítása, hogy a papság mint

²⁵ Mit jelent Jehova nevét hívni?

²⁶ Milyen módon kövessék a „más juhok” „Jó Pásztorukat” és milyen dolgok és kialakulásokkal szemben legyenek közömbösek?

³⁰ Hogy bizonyul igaznak, hogy a hit predikálásból és a predikálás Krisztus ígéjéből származik?

arra hivatott tanító-testület fontosabb mint az Isten igéje és hogy az emberiségnek nincs szüksége Isten írott igéjére, mert üdvösséget szerezhet a papság tanításai által is — téves. Ezekkel ellentétben mondja Pál apostol, hogy „Krisztus igéje” nélkül a prédikációk nem prédikálhatnak. Mi tudjuk, hogy Jézus Krisztus idézte és magyarázta az Isten igéjét úgy hogy az van a zsidó Bibliában és teljesítette is azokat. Tehát feltétlen szükséges, hogy a hű prédikációk akiket Isten kiküld, tanulmányozzák, használják és kijelentsék Isten írott igéjét éppen úgy, ahogy azt Jézus Krisztus és apostolai tették. Különböznem lehet megmentő hűt juttatni másokba az által ami prédikáltatik.

31 Ez Isten örömmenedetnek (evangéliomának) napja, melynek trombitáltatni kell a föld végső háfáráig. A Mindenható Isten nem engedi meg hogy azt mondhassák, amikor Armageddon megsemmisítő ereje e világra fog nehezenni, hogy az Ő királyságának örömhíre nem volt k hirdetve kielégítő módon, hogy nem volt eléggé meghallható. Sőt inkább a következő mondható akkor, Pál modása szerint: „De mimódon? Avagy nem hallották é? Sőt inkább az egész földre elhatott az ő hangjok, és a lakó föld véghatáráig az ő beszédek”. (Róma 10 : 18). Az Isten megalapított királysága evangéliomának trombitálása most folyamatban van jobban mint bármikor ezelőtt

³¹ Mi időszerű most a trombitálásra a földnek véghatáráig? és Pál, pont bizonyíték gyanánt milyen íráshelyet idéz?

és mind növekedőbb arányokat ölt a háboru után, egészen a végig. Ez a megalapított királyság, mely az „új eget” alkotja, fog uralkodni az „új föld” és az „új-világ” felett.

32 Most, amikor a királyság üzenete halad előre éjjel és nappal, milyen alkalmasak és találóak a Zsol-láros szavai: „Az egek beszélnek Isten dicsőségét és kezeinek munkáját hirdeti az égboltozat. Nap napnak mond beszédet; éj éjnek mond jelentést. Nem olyan szó, sem olyan beszéd, amelynek hangja nem hallható”. (Zsolt. 19 : 1-4). A nemlátható „új ég” nem hallható, de a földön levő maradék, mely hivatva van a „mennyeek országára”, mint annak képviselője, működik Boldog osztályrész ez nek, k, kijelenteni Jehova Isten dicsőségét, harsogtatván az Ő királyságának üzenetét, hogy meghallható legyen a föld lakható véghatáráig. Boldog, igen boldog a maradék társának a „más juhoknak” is osztályrészük, hogy a maradékkal együtt részesedhetnek a teokratikus evangéliomnak minden nemzethez való elvitelében, ilyenképpen hívja Jehova nevét segítségül, megmentésükre. Mily szépek a hegyeken az örömmondóknak lábaik, akik viszk a jó hirt Isten Teokratikus kormányától! A föld alázatosai részére, akik a megmentést keresik, e jó hirt hczó hűségesekeknek jövetele nagyon áldott.

³² Hogy teljeseedett be a prófécia, melyből Pál idézett és kik boldogok akik részesednek annak be teljeseedéséből?

(Watchtower 1945 Jun. 15).

Az egyenlítő allatt

A legutóbbi közlemény, az „Örtorony Biblia és Traktátus Társulat” elnökének Délamerikában tett nagy körutjáról, ami Jehova tanuinak Buenos Aires-i (Argentína) Kongresszusa alkalmával lett elhatározva. Ennek a teokratikus gyűlésnek egyik eredményeképp, nyolc tanu jelentkezett tényleges utódói szolgálátra.

Az elnök, N. H. Knorr és utitársa F. W. Franz Március 7-kén elh. tározták, hogy „Rio felé repülnek”. A Rio ból érkező hírek e ho esején a Társulat munkáját illetőleg Braziliában, nyugtalanítóak voltak. Az ügy melyet a Társulat képvisel nem földi tan, vagy politikai kormányhoz tartozó, hanem a mennyei királyság ügye. Jézus Krisztus, Istennek Fia, rég megmondotta: „Az én országom nem e világból való..., az én országom nem innén való (azaz, nem e világi forrásból való)”. Krisztus Jézus, azért mert félelem nélkül hirdette a mennyei királyságot, vádolva volt az ország papsága által, mint politikai lázító vagy bujtogató s mint ilyen, veszedelmesnek látszott a politikai állapotokra nézve. E vádak alapján Ő a halálba lett juttatva. Ő tudatta tanítványaiival, hogy ők is várhatnak szenvedést és üldözést ugyancsak azon hamis vádak alapján. Nem idegen dolog tehát, hogy a vallásos ellenségek által ilyen hamis vádak hozassanak forgalomba az Örtorony Biblia és Traktátus Társulat ellen, mely Jehova tanuinak törvényes eszköze Isten királysága hirdetésének beteljesítésére a földösszes országaiban. Amikor Knorr és Franz testvérek északra Rio de Janeiro felé repültek, tudák, hogy a Braziliában felmerült minden nehézség a hatósági tisztviselők félreértésének tulajdonítható

azon okból, hogy az „Örtorony társulat” célja és munkája a vallásos klérus (papság) által, tévesen volt ismertetve.

Buenos Aires-ig, Brazília fővárosáig majdnem 9 és fél órai út, repülőgépen, rövid megszakításokkal Montevideo, Uruguay, Porto Alegre és Sao Paulo-ban. Sao Paulo nagyon vorzalmasnak tetszik a légi magasságból, de Rio de Janeiro mélyen benyuló kikötőjével és sziklás hegyes szigeteivel, különösen Pao de Acucár (S. gárloáf) fén. éges látványt nyújt repülőgépről úgy mint a földről is. Kellemes érzés, ilyen hatást kiváltó körülmények között lenni. A repülőtér éppen a kikötőnél van, mely kinyúlik a tenger széléig. Nem sok idő múlva, miután megszabadultunk a vámtól, meleg fogadtatásban részesülünk a Társulat Fiokhivatalának szolgája és még három testvér által a Fiokhivataltól.

Nyomban értesülve lellünk a Fiokhivatal és szolgálainak nehézségeiről. Régebben, az Örtorony Társulat Braziliában a régi törvény szerint volt bejegyezve, de a törvények módosítása miatt 1941-ben szükséges volt egy újabb bejegyzési kérvényt adni be. A hatóságok semmi intézkedést nem tettek e kérvényre nézve egészen 1945 Március 1-ig, amikor az igazságügyi miniszter elutasította a kérelmet és elrendelte, hogy a Társulat szüntesse be tevékenységét. A vizsgálat ebben a tárgyban kiderítette, hogy ez azért történt, mert a Társulat tévesen volt ismertetve és értelmezve, mert mint politikai szervezet lünte fel, holott az egy keresztyén szervezet minden politikai kapcsolatot és vonatkozást nélkül. A Fiokhivatal szolgájának meg lett parancsolva,

hogy szüntesse meg a keresztyéni munkát, mely az ő felügyelete alatt kellett végezni; de ő azt felelte, hogy nem állíthatja meg ezt a munkát mert az a munka az Úr Istené. Ez a felelet összhangban van Krisztus apostolainak feleletével, amint írva van Csel. 4 : 19,20; és 5 : 29 ben

Ilyen közművek között úgy tűnt fel, hogy lehetetlen lesz a következő hét végére tervezett konferencia megtartása Sao Paulo ban. A mi ottani ügyvédünk ellene volt a gyűlésnek. A Brazíliai törvény kedvező a Társulat elleni hatósági fellebbezésre. Azért határozott intézkedések történtek e fellebbezés megtámasztására és a kérvény megújítására, hogy a Társulat bejegyzéssé a Brazíliai törvények alapján. Egy ilyen folyamodvány, egy más brazíliai ügyvéd véleménye szerint, a Társulatot újra azon törvényes alapra juttassa, melyen állt az első folyamodvány kérvény elutasítása előtt. Küzömbőség kellett téessék az Örtorony Társulat és Jehova tanúi között. A Társulat csak egy eszköz a tanuk által használva azokban az országokban, ahol az uralkodó fórumok törvényesen elismerik. A Társulat feloszlatása vagy a bejegyzés elutasítása, nem oszlatja fel Jehova tanuit, mert ez az akció nem oszlathatja fel Isten szervezetét. Az Ő szervezete teokratikus. Azért a fentemlített férfi nem valamely emberhez vagy vezetőhöz folyamodott Jehova tanui hozzácsatoltattak a teokratikus szervezethez elválaszthatatlanul és ők Istent és nem embereket szolgálnak, az Isten csaihatatlan Igéjének tanítása szerint. Tehát senkinek sem áll jogában vagy hatalmában Istentől, hogy azt mondhatná Jehova tanuinak, hogy szünjenek meg Istent szolgálni; nem is hallgatnának ők senkire, bárki is bátorkodnék azt mondani, hogy szünjenek meg.

Tehát hát hogy is álljanak a dolgok, a Társulat bejegyzése tekintetében, Jehova tanui szolgálják Istent és hirdetik hogy „a mennyeknek országa jelen van”. A Rio beliek folytatják gyülekezéseiket saját termükben, Isten Igéjének tanulmányozására, imáikozásra és a lehetőségeknek megbeszélésére, amelyek által az Ő dicsérete nyilvánul meg. Mint testvértársak, Knorr és Franz testvérek csütörtökön este a szokásos szolgálati összejövetelen résztvettek Pelel-től egy kérdésre, Knorr t a közel 40 jelenlevő előtt kihangsúlyozta a legjobb módját a tanulásnak és a munkának ami Jehova Istennek Jézus Krisztus általi teokratikus kormányát illeti

Ugyanabban az időben, Jehova tanúi közül mások útban voltak Sao Paulo felé a konferenciára. némelyek több mint 21 napot utazva a folyón, bárkával, vagy vonattal, hogy odajuthassanak Rio ből csak két vonat közlekedik Sao Pauloba, egyik éjjel és a másik nappal, déli 12 órakor. Engedni fogja Jehova, hogy az Ő felszentelt tanui megérkezzenek e városba és csurán azért, hogy tudomásul vegyék hogy a konferenciát nem lehet megtartani? Biztos volt hitük, hogy Ő tenni fog valamit szellemi fejlődésükért ott, ha netalán a konferencia nem is tartathatnék meg a kibérelt teremben. Mikor az elnök és kísérei felszálltak a Sao Pauloi vonatra, pénteken éjjel, a konferencia állapota még nagyon bizonytalan volt. Ennek dacára, Sao Paulóban az előkészületek haladtak előre. A helybéli testvérek megkezdtek a Március 11-én megtartandó nyilvános gyűlés kihirdetését, melyen Knorr t. fogja tartani a beszédet a tárgy a következő: „So Funto, Um So Governo”. Röpcédulák lettek kiosztva, plakátok falragasztva a falakra és plakátfábák is lettek emberek által hordozva. Sőt mitöbb, délelőtt a

Sao Pauloba való megérkezéskor, Knorr t. értesítve lett, hogy a konferencia már megnyitott d. e. 8 órakor a bérelt teremben Egy szolgálati gyülekezet után, a testvérek kimentek a munkamezejére A terem a városházától lett kibérelve és ott nem volt semmi incidens és a rendőrség sem avatkozhatott bele

Ügyvédünk tudomásunkra hozta, hogy a Sao Pauloi rendőrség már egy hónappal az előtt engedélyezte a konferenciát. Ezenkívül a folyamodvány a Társulat bejegyzéséért, egyben a konferenciát és a nyilvános beszédet is magába foglalta. Az eredményből kiünik: hogy ez Isten akarata volt.

A konferencia színhelye a városnak Pacaambu nevű kerületében, a város gimnáziumában volt, majdnem 3000 ülésel. Ez az épület egy óriási stadion között van ahol könnyen elér 80000 hallgató, és ahol egy nagyszerű fürdőmedence is van, széksorokkal, ellátva a nézők részére. Mikor a konferencia formálisan megnyitott 15 órakor, (d. u 3', a 250 jelenlevő majdnem elveszett az óriási teremben, de az áldások, melyeket az Úr kiárasztani kezdett nem voltak kicsinyek. A konferencia elnöke beajánlotta Knorr testvért, aki örömet fejezte ki, hogy ott lehetett és a Brooklyn-bani Bétheli család üdvözlését és szeretetét közölte. Azután a konferencia folytatódott a jelölt program szerint. Egy ének lett énekelve, azután ima és beszélni kezdett elsőnek egy brazíliai testvér a következő tárgy alapján: A feltámadás reménységének ereje”. A következő brazíliai t. „Egy barát visszatérése” tárgyból beszélt, a ki alatt kétségnélkül Krisztus második eljöveteletét értette, Isten királyságának felállításának idején. Ezzel a d. utáni idő k lett töltve és a szünet között társaloghattak, vagy üdülhettek a testvérek által kezelt falafozóban, ahol kiváló étkekkel, kávé és lemonádéval szolgáltak. 19 órakor (este 7), az újra összegyűltek, ez alkalommal 292-en, énekeltek Portugál nyelven „Alj Jehova oldalára”, Azután következett Knorr és Franz testvérek beszéde: „Jehova egyetemes felsőbbbsége igazoltatott”.

Mivel e testvérek egyike sem beszél a Portugál nyelvet, egy ifju t. a Rio i Béthel-családból tolmácsolt az egész konferencia alatt. Knorr t. beszédében (utolsó rész) a brazíliai bizonyosságtevő munkára vonta a figyelmet kihangsúlyozza, hogy még több hírnökre van szükség, azaz pionerekre, a munkamezőlén. Tekintetbe véve, hogy Braziliának 45 millió lakosa van, egy oly nagy területen, ahol csak 22 megszervezett csoport van, semmisen világosabb és fontosabb mint az. A résztvevők örömmel vették tudomásul, hogy küldve lesz az ő országukba a bibliai Kollégium (testület), a „Gileádi Watchtower” egy végzettje, hogy a munka megszervezésében teokratikus módon, valamint az óriási bizonyosságtevő munkában segítségükre legyen.

Március 11-én, vasárnap, egy másik szép nap volt, itt az ugynevezett „Délamerika Csikágojában”, mely 3000 lábbal alább fekszik a tenger színétől. Reggel 8 órakor egy beszéd lett tartva a keresztségről. Volt 32 keresztelendő Ezek meglettek kereszttelve a fürdőmedence egyik sarkában, a gimnázium keleti falának külső része mellett. E hitbeni bizonyosságtétel alatt, sok világi személy, akik a vízhen üdültek abbahagyták az uszást és nagy érdeklődéssel figyelték a szokatlan eseményre, ami a medencében történt.

A keresztséget egy szolgálati gyülekezet követte. Amíg száraz mentek ki a munka mezejére, addig az uttörők visszamaradtak egy különleges gyülekezetre,

Knorr testvérrel. A braziliai 68 uttörőből 47 volt jelen. Miután végig hallgatták az uttörőszolgálat célját és szükségességét, 18-an készeknek nyilatkoztak lenni vállalni e szolgálatot (tizen közülök kiválasztottak különleges hirdetőkné és azzal a kilátással, hogy még többen fognak csatlakozni az uttörők jegyzékéhez).

Fiokhivatal szolgája, N. A. Yuille, az Egyesült-Államok egy pionere (uttörő) volt, de 1936-tól Brazíliába jött. Ő, a program szerint 14 órakor (d. u. 2) szerepelt. Miután egy rövid jelentést tett a braziliai bizonyoságtévő munka menetéről, a hatalmas stadion nagyban folytak a futbalmérkőzés előkészületei, a gimnázium tulsó oldalán. A nézők tömege már tulszárnyalta a stadion befogadóképességét, mert a mérkőzés a braziliai és az argentinai vendégcsapat között volt. Mindezek dacára, azok a személyek, akik keresték az igazságot Jehova teokratikus kormányáról és az igazságos új világra vonatkozólag, a 33 as bejáraton át bejöttek a gimnázium termébe, hogy a 15 órától kezdődő beszédet meghallgassák, melynek tárgya „egy világ, egy kormány” volt. Több mint egy órán át folyt a magyarázat Knorr t. és tolmácsa által, mely idő alatt mind több és több igazságkereső egyén jött be annyira, hogy a hallgatóság száma elérte közel a 765 személyt. Mialatt a stadionról hallani lehetett a kiáltásokat, füttyöléseket, amint a braziliai csapat verte az ellencsapatot a teremben lévő közönség figyelmesen hallgatta a királyság üzenetét és bizonyára tapsaik hallható volt kint a stadionon is.

A beszéd bevégeztével, d. u. 4. 35-kor, *Béke – fog e lenni végül?* füzet (Portugál nyelven) lett ingyenesen kiosztva azoknak akik ohajtották. A beszéd tárgya „Egy világ, egy kormány” az egész közönség előtt bebonyitot a, hogy az „Órtorony Társulat” melynek elnöke a beszédet tartotta, nem egy politikai propaganda, sem pedig egy politikai irányt követő Társulat, hanem egy keresztyén szervezet, teljesen Isten királysága evangélionának szentelve. Minden rendben történt, úgyhogy a beszéd folyamata alatt nem volt szükség rendőrségi beavatkozásra sőt még azokon a napokon sem, amikor a beszéd bejelentett. Azért az ideges nyomás nagyon lefokoztatott a mi részünkről.

19 órakor Frantz t. egy rövid összefoglaló beszédet tartott a konferenciáról, mely után következett Knorr t. jelentése az ő körutjáról, keverve szolgálattutásításokkal és buzdításokkal, ami a konferenciát egy boldog befejezéshez vezette. Egy kivételes levél lett felolvasva a Sao Paulo-i csoporttól a konferencia közönsége előtt, mely lefordítva a következő:

„A Sao Paulo-i csoport régóhajtott, hogy megismerkedhessen személyesen a kedves Knorr testvérrel, ami beteljesedést nyert a ti jelenlétekkkel a meghívásra, melyet mi már régen tettünk

Mi egyöntetűen bizonyítjuk, hogy a ti jelenlétekek nagyon megvigasztalt minket és ígérjük, hogy vállalva fogunk közreműködni Jehova ügyében.

Ez a konferencia mélyen fog a mi elménkbe véssődni, és há ásak leszünk Jehovának, hogy megengedte itt összejönnünk, hogy hallhassuk az ő. ömüzenetet Knorr testvér által személyesen.

De nem feledjük el azon mondásodat sem, hogy ez nem az utó'só lesz. Azért, mi Jehovára tekintünk, aki még megfog ajándékozni minket a ti jelenlétekekkel és így a kedves Franz testvér jelenléteével is”.

Vasárnap éjjel egy nagyon boldog társaság szállt a Rio felé induló vonatra. Visszaérve Rio-ba újra ör-

vendhettünk az alkalomnak, hogy találkozhattunk a Béthel-i családdal. Az ő tevékenységük szorosabb lett lüzve a Brooklyn-i általános főhadi záláshoz. A család örvendett, hogy közülök egy testvér kijött jelölve, a jövő „Wat. htover Gilead” bibliai iskola tanfolyamára, az Egyesült-Államokban (Amerika).

A következő kedden, este 7 órakor, sckan jöttek az Associacao dos Empregados no comercio-hoz Rio de Janeiro-ba. Ők nem lettek a terembe beengedve, de az alábbi levél volt 65 példányban egy ingyenes füzettel kézbesítve nekik:

„Rio de Janeiro, Brazília, 1945 Március 13.

„Szeretett testvérek az Urban:

„Jehova tanui Brazíliában a törvényeknek alárendelt honpolgárcok. A jólismert tények hatása alatt ennek a városnak rendőrségi hatóságai nem akarják engedélyezni az „Associacao dos Empragandos no Comercio” által 19 órára határozott keresztyén gyülekezet megtartását.

Szíveskedjenek elfogadni ezt a felhívást, melyet a gyülekezet hivatalából adunk ki. A bibliai beszédek helyett kérjük elfogadni a „Béke fog e lenni végül?” bibliai kiadványt.

Jehova karja nem rövidült meg és mi tudjuk, hogy az Ő akarata nélkül semmi sem törénhetik Jehova tanuival, az Ő bölcs céljainak megfelelően. Ezt a jelenbeni tapasztalatot zugolódás nélkül és a Mindeható Istenbe vetett teljes hittel és bizalommal fogadjuk. A múlt néhány nap folyamán, gazdag szellemi vendégségben volt részünk az Úr asztalánál Sao Paulóban, melynek erőhatása alatt, örömmel térhetünk vissza kötelességeink ázolgálati helyeire, közölvén Krisztus Jézus királyságának hírét a jóindulatu emberekkel.

Órizzétek meg továbbra is a Vele való egységeket, hogy végre a teljes szabadulást és az örök áldásokat elnyerjétek.

A ti szolgatársaitok

Jehova tanui”.

U R U G U A Y

Néhány nappal később egy boldog meglepetés érte a testvéreket Uruguay-ban a Montevideo-i konferenciával kapcsolatban. Uruguay, Délamerika legelőrehaladottabb állama, ami értelmét adja annak a ténynek is, hogy ebben az országban a vallás, illetve az egyházak, az álamtól függetlenek, úgy mint Amerikában. Ebből kifolyólag a rom. kath. papság üvölt, hogy az iskolák Uruguay-ban a Vatikán által megszabott vallási rendszerek tanaival ellentétben vannak vezetve. De a közönség, általában nem nyugtalanodik a papság e terhei miatt. Uruguay fővárosa, Montevideo, két testvérünk által volt érintve Március 14-kén, szerdán, akik repülőgépen érkeztek Rio de Janeiro-ból. A következő reggelen. Ők váratlan kedvességgel voltak fogadva Russel Kornéliusz, az Órtorony Kollégium (iskola) egy végzettségével való vizontlátás kapcsán, aki a Montevideo-i Fioktársulat munkairányításával van megb zva és aki azelőtt nem sok idővel érkezett az Egyesült Államokból.

Uruguayban Jehova tanuinak alig van három szervezett csoportja, 22 rendes hirdetővel, a néhány uttörőn kívül. A konferencián Montevideoban nem volt

várható nagy hallgatóság mindamellott, hogy a múlt évben, Paysandu-ban (Uruguay), volt egy 86 egyént számláló gyülekezet Március 17-én, szombaton, a Montevideo-i konferencia egy szolgálati gyülekezettel vette kezdetét a Fióktársulat irányítása mellett. Ez nemzetközi konferenciának bizonyult, mivel kilenc argentiniai és három amerikai volt együtt az uruguayakkal. Több mint 23 testvér ment ki a nap folyamán a munka-mezejére.

A konferencia előadásai az „Ateneo de Montevideo” termében voltak megtartva, mely a „Plaza Libertad”-dal (szadabságtér) szemben van. Egy közép nagyságu terem lett ingyenesen a város által adva mivel ez egy középület és mindig rendelkezésére áll a közérdekű eseményeknek és gyülekezeteknek. D. után 3 órakor, a Fiókhivatal volt szolgálja, Vossz Adolf által, a konferencia formálisan megnyitott és belet mutatva a Társulat elnöke és tolmácsa Franz t. Knorr t. első sorban csak szolgálati beszédre szorítkozott, de később a hallgatók száma felszaporodott annyira, hogy amíg kezdetben alig voltak 65-ön, később már még lábon is kellett álljanak, mert a hallgatóság száma közel 132-re emelkedett. Látható volt, hogy sokan vannak komoly érdeklődő jóakaratu emberek, azért Knorr testvér megváltoztatta az addig csak a szervezéssel foglalkozó beszédét, amit azután Kornéliusz testvérnek adott át, a ki azt spanyol nyelven folytatta, ami a jelenlévők részéről nagy érdeklődést és értékelést váltott ki, 6 óra 15 perckor az argentiniai Fióktársulat szolgálja Juan Munik és Vossz testvér, mondtak beszédet a következő idézetet tárgyvalva „Keressétek először Istennek országát”, mely után Knorr testvér foglalkoztatta a konferenciát részletes beszámolójával oly távoli körutjáról, alkalmas tanácsokkal szolgálva a munkára vonatkozólag.

Montevideoban ez alkalommal nem volt tervezve semmiféle nyilvános konferencia; de a jóakaratu emberek érdeklődése minden varakozást felülmuló megnyilvánulása a délután folyamán arra készítet, hogy a következő napra egy nyilvános jellegű program legyen készítve d. u. 3 órától Semmilyen írott hirdetés nem volt kiosztva. Azért a meghívások a királyság hírnökei által történtek, házankénti személyes látogatás keretében.

Március 18-án, vasárnap, reggel 8 órakor, szintén szolgálati gyülekezet volt a Fiókhivatal helyiségében 40 személy részvételével. Miután kilettek vezényelve a munkára, Knorr t. a 12 tagból álló uttörő csoporttal foglalkozott, felelőn kérdéseikre s intézkedve, hogy Uruguay részére legyen kivételes uttörőszolgálat szervezve. Ugyancsak abban az időben egy másik helységben, a keresztelkedendők részére lett tartva tanítás, mely után a városi strandon meglelt tartva a kereszttség a „Rio de la Plata” folyóban. E dolgokkal összefüggésben legalább egy tucat fordító, Knorr testvér angolnyelvű beszédének tárgyát „Egy világ, egy kormány” sietett lefordítani spanyol nyelvre, ami néhány óra alatt elkészült és közölve is lett az Ateneo ban összegyűlt nyilvános közönségnek d. u. 3 órakor. E beszéd folyamán Knorr testvér újra nagytetszéssel láthatta telve a hallgató termet. A két órás beszéd alatt ami angol és spanyol nyelven tartott a hallgatóság kitünő figyelmet tanusított.

D. után 6 órakor egy tüntetés volt rendezve. Néhányan a délamerikai tanulmányvezető testvérek közül azt állították, hogy egy spanyol Örtoronny lecke (cikk), nem tanulható át közösen egy órai idő alatt. Azért

egy 13 tagból álló csoport kiválasztott testvérekből, a konferencia elé lettek ültetve és egy tanulási minta lett végezve Franz testvér irányítása mellett, egy testvér olvasta a kérdéseket egy másik pedig a szakaszokat. A 21 szakasz, amennyiből állott az Örtoronycikk, beveződött egy szűk óra alatt, kivéve az imát és a bekezdő és bevezető rövid beszédet. A csoport részvétele a felelet-adás tekintetében nagyon élénk volt, különösen a szakaszokból a főgondolatok kiszedése terén; A tanulmányvezető állandóan mozgásban volt mérven az időt, mely fel volt tüntetve a F. írat alján és senkinek sem volt megengedve túlhaladni a kérdésekre kiszabott feleletek idejét.

7 órakor pedig megnyitott a lehetőség Knorr testvér részére, hogy előadja „Jehova egyetemes többsége igazoltatott” című beszédét. Így ért véget a program, mely Knorr testvér utómegfigyelései alapján Jehova „szokatlan munkáját” illetőleg kiátásos, örömet fejezve ki ezen épületes és nemvárt eredmény konferenciára vonatkozólag Uruguay-ban. A testvérek által megnyilvánított öröm és értékelés igazolta, hogy ez volt a „legjobb konferencia” Uruguay-ban, de Isten kegyelme folytán a jövő években még ennél jobbat is remélnék. Éjjeli 10 órakor, mikor a „Ciudad de Montevideo” hajó, elindulva a kikötő-öbölből, szelve a hullámokat Buenos Aires felé, sokan a testvérek közül elismerőleg álltak a kikötőpartján kívánva a jókat távolodó testvéreiknek.

A mi légi utazásunk programja megengedte, hogy néhány napig Buenos Airesben állomásozzunk. Kivételes örömet jelentett látni itt a Fiókhivatal új berendezkedését és a helyi csoportot. Az „Informánt” című Argentiniai nyelvű Márciusi F. írat, melynek első oldalán Knorr testvérnek a királyság hirdetőihez szóló levele állott, már többszáz példányban készen volt a szétküldésre. Az új szolga a testvérek részére látta el a szolgálati teendőket általában, Buenos Aires-i csoportban, és a csoportból az ujra meg választott hét szolgák pedig szorgalmatoskodtak a reájuk bízott teendők elvégzésével mint csoport szolga, segéd csoport szolga, után látogatási szolga, Területi szolga, stb. Hasonlóképpen előrehaladtak az előkészületek két testvérnek elvitelére, kiküldésére (egy uttörő t. és egy nőtestvér a Fiókhivatalból) a „Watchtower Gileád” Collégium (tanfolyam) iskolába Amerikába Április 12-dikére

Csütörtökön este Knorr testvérnek utolsó látogatása volt a Buenos Aires-i csoportban a királyság termében, ahol a csoport közöstanulásán vett részt a „vallás” című könyvből. A nemrégén választott csoportszolga 15 percre szabta a tanulási időt követve a Knorr testvér általi módszert. Eredményképpen e módszer szerint a könyvből sokkal több lett tanulva e rövid-reszabott idő alatt és a testvérek megtárgyalhatták a könyv szakaszainak tartalmát. A tanulás után Knorr t. szólott rövid de hasznos értelemben a 140 tagból álló gyülekezetnek. Már este 9 óra volt de mivel a Knorr testvér által mondott dolgok nagyon sürgősek és fontosak voltak a feleletek a kérdésekre és az adott tanácsok miatt, az idő kinyult egészen 10,35 perccig. Ő türelemre buzdította a testvéreket és hogy igyekezzenek alkalmazkodni az új szolgálati rendszerhez, azt is megemlítve, hogy senkit se bátoralanítson el az, ha nem tud írást-olvasást, mert mindenikünknek első sorban az kell szemelőtt tartani, hogy a legnagyobb fontosságú az üzenet hirdetése a munka-mezején Hasonlóképpen biztatta a Buenos Aires-i csoportszolgákat,

hogy igyekezzenek eleget tenni új kötelezettségeiknek, mint Jehovától nyert kiváltságnak s hogy haladjanak elől, bizalomtelten az Úrban, hogy segíteni fogja őket kötelezségeik teljesítésében a szervezet utasításainak megfelelően. A testvérek ujonnan választott szolgálója szintén utasítva lett a testvérekkel szembeni türelmes viselkedésre, amennyiben ők is igyekeznek szolgálati kötelezségeiknek eleget tenni. A gyülekezet után, érezhető volt a jelenlevők részéről egy megkönnyebbülés és a testvérek meglegedetten és felrisszülve tértek haza.

C S H I L E

A következő reggel Március 21-én bucsutvettek a repülőtéren összegyűlt sok testvétől és a mi repülőgépünk Santiago-i (Csile) rendeltetéssel d. előtt 9 órakor felszállott. Amíg a mi repülőgépünk rendes megszakítási helyén Kordobán időzött, nekünk örömünk telt találkozhatni a repülőtéren ismerős barátainkal, mégpedig két uttóóvel, akik biciklin utaztak. Ez a város a pápa által „Argentína kis Rómá”-jának nevezetett, de ezek az uttorók, nagy bátorsággal tesznek ott bizonyosságot. A megállás 15 perce alatt, amit velök tölthtünk, bár nagyon kevésnek bizonyult, igen felrisszító hatású volt.

Következő megállásunk az Anzi hegység árnyékában fekvő Mendoza városban, d. u. 2,15 p. kor volt. A testvérek közül többen a repülőállomáson vártak, hogy habár röviden is, érintkezhessenek velünk. Az Anzi időjárásvizsgáló állomások üzenetet küldtek, hogy az időjárás körülményei nem engedik meg a Kordiliei hegység átrepülését, s így az „átrepülés tiltva van”. Így tehát azon a napon a továbbutazás nem volt lehetséges és mi Mendozában kellett töltsük az éjszakát. Ez a körülmény lehetővé tette részünkre, hogy egy estét a Mendoza i testvérek között töltsünk. Este 8 órakor, amennyiben csak tudomásul tudták venni ottlétünket összegyűltek a királyság termében, s az összegyűlt 28 t. örömmel és értékeléssel hallgatta az oly váratlanul vendégül látott amerikai testvéreket. A következő napon, Március 22 én, várakozási órák következtek, amíg megékezett a kedvező üzenet a repülésre s így felszálltunk.

Nagyon sok felhővel találkoztunk utunkban, mikor repülőgépünk, keresztül haladott a szoros felett. A repülés nagyon zavart volt, s többen az utasok közül, ak neknek nem volt bizalmuk Jehovában, remegni kezdtek. A jeleni viharok miatt a hegyek hóval borítottak voltak inkább mint Februári utazásunkkor, keletről nyugat felé, és így a szinpadi látvány is sokkal fenségesebb volt. A „kritikus” idő elmúltán, a mi repülőgépünk három kö. t. irva le spirális (csavai) alakban, s lefelé tartva a felhők között, utját egyenesen Santiago felé vette. Jóleső volt földet érni d. után 1 óra 30 perckor. Nem sok idővel azután bent lehettünk a Társulat Santiago raktár helyiségében. A szolgálati gyűlést azon este, vezetve az ottani megbízott t. Richardo Traub által, leginkább a konferencia előkészületeire volt szentelve, de azért Knorr testvér a gyűlést eloszlása előtt, beszélt röviden a testvéreknek.

A konferencia itten három napra volt tervezve. Az első nap legnagyobb része a munkamezején lett töltve, melyen 29 munkás vett részt és jelentvén munkajerményüket. Este 7,45 kor Knorr testvér megnyitotta a konferenciát 68 egyén jelenlétében. Azután három

testvér beszélt a következő tárgyban: „Szabadság az új világban”. A következő napon, a konferencián résztvevők száma 75-re emelkedett, alapjában véve csekély szám, de e keskeny és 2500 km. hosszú ország különböző pontjáról jöve, tanujelét adták, hogy értékelni tudják a drága kiváltságot, hogy részesülhettek e szellemi vendégségen és a szolgálatban. A d. után és az est Knorr testvér beszédeivel volt ékesítve, a d. utáni beszéd Jehova népének teokratikus szabályok szerinti szervezéséről, míg az esti, Knorr testvér beszámolója volt távoli utazásairól rámutatván itt ott bizonyos szolgálati módszerekre a munkamezején.

Vasárnap, Március 25-én d. e. 8,30 p. kor, a királyság termében beszéd után, 5 tagnak a megkeresztelése következett, az e célra előkészített medencében. A konferencia színhelye távolabb a „Higgins Avenue”-re az Estadio Chile (Csile stadion) teremben volt tartandó. Ennek befogadóképessége néhány ezer egyénre terjedt. Máskor még szinpadi előadásokra is szolgált. Az egész amphitéátrum (félkör alakú színház) nagyszerű hely volt. Az egyedüli alkalmas hely a d. u. 4 órai nyilvános gyűlésre. A beszéd tárgya, mely 300 plakáton szekereken lett körülhordozva, kirakva a kirakatokba és hordozva személyek által szerteszéjjel, valamint 80000 drb. röpcédulában szétosztva, a „Szabadság az új világ”-ban, volt. De mikor a nyilvános gyűlés megnyitott, a konferencia elnöke Joseph Ferrari által, az elnök kijelentette, hogy mivel ez a beszéd ki van nyomtatva füzetben és rendelkezésére lehet a közönségnek a gyűlés végeztével, Knorr testvér úgyhatározott, hogy a hallgatóságot az ő utóbbi beszédében részesítse, melynek címe: „Egy világ, egy kormány”. Ennek a beszédnek az a része, mely a rom. kath. hierárkia ambíciós világuralmi tervét leplezi le azt eredményezte, hogy körülbelül 30 személy felállt és eltávozott, míg mások ottmaradtak figyelmesen hallgatva végig jobbmegértés szempontjából a tárgyat, s így a hallgatóság száma 340 személy volt. A beszéd végeztével sok füzet lett a hallgatóság között szétosztva.

Amíg a fenti dolgok történtek, Franz testvér a „La Americana” rádióállomáson volt, ahol Spanyol nyelven továbbította a „Szabadság az új világban” előadást. Ez egy óráig tartott és közvetítve volt 4 más rádióállomás által, 2 Santiago-ban, egy Rancagua és a negyedik Concepcion-ra, körülbelül 500 km. távolságban. Traub testvér szerepelt mint bemondó. Ez a beszéd hasonlóképpen a vallást pellengézi de különösen a Hierárkiát; és a rádióadás folyamata alatt háromszor vagy négyszer is emeltek panaszt telefonon a vallásoskodók. De a rádióállomás kitarított szerződése mellett, elutasítva úgy a cenzurázási mint a beszüntetési kérést. Csilében is külön van választva az állam a vallástól, azért a kormány nem kedvező egészében a hierárkiának. A beszéd végeztével a rádió rendőrségi hivatalából egy tisztviselő kijött és a Fiokhivatal címét kérte, hogy több információt kapjon. A dval lett neki a nyomtatott füzet a beszéd tartalmával.

A jóakaratu emberek közül némeljek a Stadio Chile teremben végig hallgatták a gyűlést, számszerint 80 személy volt. Knorr testvér szolgált az emelvényen és a testvérek örömmeljesen megbizták, hogy Jolmácsolja szeretetüket és köszöntésüket utazásai folytán az összes testvéreknek. Ez a Santiago i konferencia kicsiny volt ugyan, de Isten szelleme bővelkedett a

festvéreken ; és a velök való találkozás kedves és felüdítő volt, ami nem felejtendő el. Az a kevés testvér, akk mint az Úr első zsengei, ígérését jelentik annak a sokaságnak, akik állást akarnak foglalni a királyság mellett mint a csilléik hű és tevékenységének eredményeképp és mint következménye a szervezet utóbbi utasításainak. Sőt még több, Knorr testvér látogatása alkalmával Santiagóban a Társulat egy Fickhivatala lett fe állitva Joseph Ferrari irányítása mellett, aki a Watchtower iskola végzettje.

Most tehát Csihile független az Argentiniai Fickhivatalától. A Csile-i testvérek a volt lerakat (mert addig csak az volt ott) szolgáljával együtt, dicséretre

melő munkát végeztek a mult években Isten szolgálatában ; azonban szükséges volt a szervezés az egész országban. Két speciális utörő is lett kijelölve a szolgálat érdekében és az a kalmi idő közeledik a Watchtower iskola más végzettjeire nézve is. Javaslamba lett véve egy más királysági terem szerzése a város egy másik részében, közel az amerikai szakaszhoz. Mi tehát örvendhetünk a bő kilátásoknak az Úr munkájának növekedését illetőleg úgy Csihileben, mint más Délamerikai országokban és elismeréssel adózunk Jehovának a Társulat elnökének alkalmas időbeni látogatásáért ezekben az országokban.

(Watchtower 1945 Május 15).

Probat de cenzura presai pe lângă Min'ist. Prap Naț.